

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מסנר רהמ

אל מדיני

ארהב

2/12/89 - 2/12/89

תיק מס'

2

מחלקה



שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פיוז: 4611/2-א

מזהה פריט R00036gl

כתובת: 2-111-2-4-9

תאריך הדפסה: 31/08/2020

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6614

תאריך : 10.12.89

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,6614

אל: ווש/301, מנמת/144

מ-: המשרד, תא: 101289, זח: 1422, דח: ב, סג: סו

תח: & גס: צפא

נד: &

לנהל

סודי/מיידי

צ.א. 639

ערן

לשיחתך עם רוס ולשיחת שטיין שטופר

אנא הערכתך מדוע ראה הנשיא שלא להעלות הסיוע הצבאי הסובייטי המאסיבי לסוריה כאשר דן עם גורבצ'וב על האספקטים שבמדיניות בריה'מ - כגון הסיוע הסובייטי לקובה, ניקרגואה, ויטנאם, קמבודיה, אפגניסטן ואתיופיה - המהווים מכשול על דרך שיפור היחסים בין שתי המעצמות. האם נפקדה ההתייחסות לבריה'מ-סוריה בהיסח-הדעת או מסיבה ושיקולים מדיניים.

בנצור

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא, גוברין, מזאר

Rowland Evans and Robert Novak

How Baker Got His 'Yes' From Egypt

Interrupting his summit duties with a midnight Sunday phone call to Hosni Mubarak in Cairo, James A. Baker III extracted the reply he wanted from the Egyptian president to deprive Israel of a pretext for abandoning its own Palestinian election proposal.

The reply conveyed Cairo's acceptance in behalf of the PLO of the secretary of state's proposal for mid-January negotiations here among the United States, Egypt and Israel. That puts the ball back in Israel's court. While apprehensive of American arm-twisting to come, Prime Minister Yitzhak Shamir publicly commended the PLO-Egyptian response. After having grudgingly accepted Baker's West Bank election plan, the Israeli government had hoped the PLO would say "no way" to Baker.

Shamir is correct in fearing that Baker, with the PLO scalp on his belt,

will apply pressure to him next. Administration sources told us Baker will insist that Shamir agree that the Palestinian delegation named to discuss Israel's election rules include two Palestinians living outside the West Bank. The presumption is that while not formally members of the PLO, they would be allied with the organization that Israel is determined to keep out of the game.

The delegation must be agreed upon by the United States, Israel and Egypt to preserve the Israeli fiction that the PLO in no way speaks for Palestinians. In truth, Egypt will not make a move without PLO consent. Baker is far too sensible and ambitious a godfather of the Mideast peace process to pretend that the PLO is no less an essential player than Israel.

The worry beads fingered last week in Israeli government offices manifested Shamir's alarm. The same alarm

was mirrored in the way the country's independent press played the news from Washington and Cairo. Once the PLO accepted Baker's proposal, warned the Jerusalem Post, the United States would commit itself to a course that would lead Israel into an "immediate and grave crisis... a confrontation with Washington."

This Israeli anxiety suggests that Shamir knows Baker has more in mind than merely insisting on two non-West-Bankers on the pre-election negotiating team. One such U.S. initiative: a big, public campaign, spurred by Bush himself, for a final settlement of the West Bank dispute based on Israel's trading land for peace. That is anathema to Shamir.

President Bush and Baker see Shamir's positions as ploys to stalemate the West Bank election. These include not only the Israeli leader's opposition to

Palestinian delegation members from outside the West Bank but his refusal to give the voting franchise to Palestinians in heavily Arab East Jerusalem.

Baker is described by sources both friendly and not-so-friendly as having employed "extreme pressure" the past two weeks on U.S. diplomats in Cairo, including Ambassador Frank Wiener, not to take "no" for an answer from the PLO via Mubarak. Baker's intensity was summed up by a diplomatic source as equivalent to instructing his top aides to "get on your knees if you have to, but get the answer I want."

Baker's increasingly bold attempt to resolve a problem that stymied his predecessors is not angering but getting high marks from the American Jewish community. When they recovered from their shock, administration officials could not utter enough praise for American University Prof. Amos

Perlmutter's conclusion in Foreign Affairs magazine that the only way to "stabilize Israeli-Palestinian relations" is to move "in the direction of statehood" for the Palestinian people.

Perlmutter is a hard-line American Zionist with views closer to Shamir's than to Defense Minister Yitzhak Rabin, Shamir's adversary and the acknowledged leader in Israel of land-for-peace. The Foreign Affairs article tied statehood to "the most complex and detailed Israeli security arrangements" but added that Israel "must commit itself to the principle of military, political and psychological withdrawal from Palestinian territory."

With success in getting a go-ahead from the Egyptian-PLO side, the secretary of state now pressures Israel in what is becoming a diplomatic play of formidable proportions.

© 1989, Creators Syndicate, Inc.

27-229

2/4

Jean Kirkpatrick

Better Things to Come From the U.N.?

Momentous changes are transforming the world, but in the United Nations, it is business as usual.

The Arab states sponsor a resolution recognizing the PLO as the representative of an independent state of Palestine. The United States reminds all who will listen that "Palestine" has none of the attributes of a state—no territory, no population—and does not in fact exist. Americans threaten to cut off funds. Arabs accuse the United States of "financial blackmail." The United States charges that the resolution is a clear breach of the U.N. Charter. The president of the General Assembly, Nigerian Joseph N. Gorb, works hard to defer a confrontation between the political power of the assembly's "automatic majority" and the financial power of the United States.

The good news is that a way was found to avoid a confrontation. The bad news is that the General Assembly still adds itself to the political wars of the world—even in these times of unprecedented opportunity. Some might take this as fresh evidence that the priorities of the United Nations are perverted and the organization is fundamentally irrelevant to world affairs.

Irrepressible optimists and U.N. supporters (these are overlapping but not identical categories) demur. They say the assembly long ago embraced the U.N.'s cause as its own. Why should it not discuss it? The G.A. is, in any case, "only" a talking shop. The Security Council and the secretariat of the United Nations are its action arms. At exemplary Peruvian, Secretary General Javier Peres de Cuellar, and representatives are playing as large a role on many difficult issues as they are permitted—in Afghanistan, the Iraq war, Namibia and the borders of Central America. They say only the pressure of governments to keep their own problems in their own hands prevents the U.N. from playing a large, more useful role.

Maybe the U.N. will get the chance in the '90s to show what it can do. These reasons are cited for believing that world organization may play a more important and constructive role in the decade than it has in a very long time: the winding-down of the Cold War; the increasing number of problems that involve more than one country; and the manifest predisposition of George Bush and Mikhail Gorbachev to use the U.N.

No serious person denies that the U.N.'s record is disappointing. It has not been able to save mankind from the scourge of war, nor protect people from aggression, nor fulfill other promises of its charter. Supporters of the world body have found the explanation of this failure not in the United Nations but in the world. They blame the Cold War. The superpowers, they say, distorted the U.N. with their quarrels, their pressures and their harsh rhetoric. Improvement in superpower relations will free the U.N. to concentrate on the world's other business. One peace dividend of the Cold War's end may be a more effective United Nations.

In fact, the benefits are already being felt. Traveling to Moscow this summer, the U.S. assistant secretary for international organizations, John R. Bolton, found his Soviet counterpart, Deputy Foreign Minister Vladimir Petrovsky, "eager to find areas for cooperation with the United States in the United Nations." In the current General Assembly, the Soviet Union dropped its proposal for a "comprehensive system of international security," which was extremely objectionable to Washington, and joined instead in a joint U.S.-Soviet resolution committing everyone to "work to strengthen further the role and effectiveness of the United Nations" on the basis of the U.N. Charter.

This resolution—more hortatory than practical—was widely regarded as a harbinger of better things to come. Better things came. Instead of supporting the annual move to expel Israel, as they always had, the Soviets abstained. Moreover, the Soviet delegation's help in turning back the PLO drive for further recognition has underscored Moscow's new attitude toward the Middle East and the United Nations.

Of course, superpower rivalry is only one source of the U.N.'s problems. A good many of the most objectionable U.N. activities originate in the radical Third World. The New World Information Order, which strengthens governments' control of media, was a Third World initiative. So are many of the anti-business, anti-growth, redistributive and regulatory schemes of the New International Economic Order. Extravagant expenditures, inefficient administrative practices, exorbitant personnel costs and irresponsible budgetary processes also usually originate from Third World states.

The Soviet Union does not control the Third World in the U.N., but it has a good deal of influence with many key members. More active Soviet help on these matters could make a real difference. If the "automatic majority" were to become less reflexive, more judicious, more willing to examine issues on their merits, then more countries would be likely to bring problems to U.N. bodies. But that would require breaking the habit of bloc politics—voting with a regional or political bloc

regardless of the merits of the case.

A second reason that some expect an expanded U.N. role in the 1990s is the growing internationalization of almost everything. Drugs, terrorism, environmental problems, AIDS all require action across national borders. Persons unfamiliar with the United Nations are surprised to discover that the U.N. has not already been able to act on these issues. But those who know how the U.N. works understand that drug-producing countries have their own interests, and that they can and do block action through mutually protective alliances. States that produce and export terrorism (Iran, Syria, Libya) are also well protected by their memberships in overlapping blocs.

Syria, for example, protects itself against charges of terrorism much as it protects itself against criticism for occupying Lebanon. Its memberships in the Arab group, Islamic Conference, nonaligned movement and Soviet bloc have effectively guarded against investigation or condemnation. Libya enjoys the same protections and, in addition, is a member of the Africa group. So does

27-229

3
4

*

*

Iran, which also profits from reliable Chinese support.

For the U.N. to act on cross-border problems, many countries will need to break many bad habits. But it is surely true that the number of problems calling for international action will continue to grow. This need will be filled either by the United Nations, or through regional organisations such as the CSCE (the international group formed to monitor the Helsinki Accords), the Organisation of American States and the European Community.

Although it has been severely criticised by the U.N. lobby for threatening to withhold U.S. contributions, failing to pay arrears fast enough and delaying the U.S. return to UNESCO, the Bush administration has demonstrated that it is ready to work for a more effective global organisation and utilise it where appropriate.

The United Nations will never fulfill the utopian dreams of its founders, but it just could make a new beginning in the '90s—if enough of its members want it to happen.

©1989, Los Angeles Times Syndicate

— * —

27-729

5/4

1mk
2
OFFICE OF THE VICE PRESIDENT

Embargoed until delivery -- approx. 5:00 PM, Dec. 10, 1989

TEXT OF REMARKS BY THE VICE PRESIDENT

ACCEPTANCE OF HONORARY DEGREE
ANNUAL HANUKKAH CONVOCATION DINNER

YESHIVA UNIVERSITY, NEW YORK CITY

Thank you, President Lamm.

It is a high honor for me to receive an honorary doctorate from Yeshiva University, and to address the faculty, students and friends of this distinguished educational institution.

One of the intellectual giants of the 20th Century, Albert Einstein, once defined an education as "that which remains when one has forgotten everything he learned in school." I confess that I've always found this definition rather comforting. After all, for some of us, forgetting what we learned in school isn't all that difficult.

But Einstein, who lent his support, and the luster of his name, to this university's great medical school, also said something else that bears repeating today. "God," he said, "does not play dice with the universe."

What did Einstein mean by this statement? I think he was affirming his belief in a universe governed by certain immutable laws. I think he was saying that these laws apply to the moral universe no less than to the physical universe.

This belief in the fundamental unity of all creation, in the compatibility of reason and revelation, of academic inquiry and religious faith, is the cornerstone of Yeshiva University's educational philosophy.

It is an educational philosophy that rejects the fashionable view that there are no moral absolutes.

It is an educational philosophy that rejects a "value-free" approach to learning.

And it is an educational philosophy which affirms the truth of the Talmudic saying: "Truth can stand, falsehood cannot."

Today, both the strength of the truth, and the weakness of falsehood, are evident around the world. In Warsaw and in Budapest, in Santiago and in Seoul, in Berlin and in Prague -- men and women of all races and religions are casting off falsehoods, are speaking out for the truth.

In word and in deed, they are demonstrating that one way of life really is preferable to all others. It is a way of life characterized by free elections; by pluralism and free enterprise; and by equality of concern for every human being. In short, this political, social, and moral way of life is known as democracy.

We Americans, of course, have long enjoyed the blessings of the democratic way of life. Indeed, we are all so used to our democratic form of government -- and its

attendant liberties -- that we sometimes forget how remarkable it all seemed 200 years ago.

But let's think back into the world of the 18th Century. Think of all the intolerance, all the persecution that went on then, and that had been part of the daily landscape since time immemorial.

And now listen to these words, addressed by George Washington to the Hebrew Congress of Newport on August 17, 1790.

"It is now no more that toleration is spoken of, as if it was by the indulgence of one class of people, that another enjoyed the exercise of their inherent natural rights. For happily the government of the United States, which gives bigotry no sanction, to persecution no assistance, requires only that they who live under its protection should demean themselves as good citizens, in giving it on all occasions their effectual support... May the children of the Stock of Abraham, who dwell in this land, continue to merit and enjoy the good will of the other inhabitants, while every one shall sit in safety under his own vine and fig tree, and there shall be none to make him afraid."

The meaning of those eloquent words, spoken nearly 200 years ago, was truly revolutionary! It took courage to proclaim them, courage to act on them.

And because our Founding Fathers had the courage to speak out and tell the truth, the democratic revolution that began in this country has now become the most important political fact of our time.

Unfortunately, not every government in the world supports democracy. Sometimes, their opposition to democratic values and ideals is explicit and direct. More often than not, however, our opponents dare not challenge us outright. They prefer to achieve their aims indirectly, by distorting, undermining and hijacking the very words with which we speak of human rights.

That is why I would like to take this occasion -- Human Rights Day, the 41st anniversary of the Universal Declaration of Human Rights -- to discuss a key aspect of our human rights policy: the effort to uphold the truth; the effort to maintain clarity about the meaning of human rights; and the effort to prevent its enemies from perverting the language and turning it to their own advantage.

In recent times, no attempt to distort the meaning of language has been more blatant, more shameful, and more

7

shocking, than the infamous General Assembly Resolution of November 10, 1975, equating Zionism with Racism.

The purposes of this Resolution were two-fold: First, to delegitimize the State of Israel and lay the groundwork for its expulsion from the United Nations and the world community; and second, to provide anti-Semitism -- thinly disguised as anti-Zionism -- with the appearance of international approval and respectability.

These goals have, fortunately, not been realized. The campaign against Israel in the U.N. has been waged with an obsessiveness, a vindictiveness, and a total disregard for the truth that is almost beyond belief. But Israel's legitimacy has not been tarnished. And the attempt to expel Israel from the United Nations has failed -- while the U.S. has made it clear that Israel's expulsion from the United Nations would be followed by our own withdrawal. Let me stress, for the record, that this remains our policy today: If Israel goes, we go.

Similarly, the effort to use anti-Zionism as a cloak for anti-Semitism has also run into difficulties. In the Soviet Union "new thinking" is beginning to move away from anti-Zionist propaganda. This is to be welcomed -- though much more needs to be done. And I can assure you that in all of Eastern Europe, we will be vigilant against any reappearance of anti-Semitism.

But if the attempt to delegitimize Israel has failed, and if the attempt to promote anti-Semitism under the guise of anti-Zionism is faltering, the "Zionism-is-Racism" resolution does have one major "achievement" -- if that is the word -- to look back on. To put it plainly, it seriously undermined the moral authority and credibility of the United Nations itself.

And as our former Ambassador to the U.N., Jeane Kirkpatrick, has observed, it transformed the U.N. from an instrument for conflict resolution into an instrument for conflict extension and exacerbation. It was precisely to prevent this that we have opposed since last April the PLO's efforts throughout the U.N. system to gain membership or recognition for the self-proclaimed "State of Palestine."

When the Zionism is Racism resolution came before the General Assembly back in 1975, the United States was not successful in preventing its adoption. But we never reconciled ourselves to defeat, and have always hoped to reverse the General Assembly's decision. This has been an uphill battle. The "automatic majority" that always sides against Israel was simply too strong to be challenged.

Now, however, the situation may be changing. The U.N. is playing a constructive role in places like Namibia and Afghanistan. Moreover, on Middle East questions,

moderates in Arab states recognize that eliminating Israel is not the goal of the peace process. President Gorbachev also has made plain his desire to have the U.N. play a more central role in world affairs.

We too would welcome a United Nations with a renewed sense of mission and moral purpose. But we also understand that the U.N. can never fulfill the dreams of its founders until it regains its reputation for moral integrity. Rescinding "Zionism-is-Racism" would be a major step in that direction. And as Secretary of State Baker stated in a speech earlier this year, Arab willingness to rescind this odious resolution would send a powerful signal to Israel -- just as Arab unwillingness to rescind this resolution sends a powerful signal of another sort.

The Soviet Union -- which played a key role in the adoption of the Zionism-is-Racism resolution -- can play a key role in working with the United States, and the other democracies, in a coordinated effort in the General Assembly, to gain repeal of this loathsome provision.

Fortunately, the groundwork for U.S.-Soviet cooperation at the U.N. has already been laid. Last month, our two nations co-sponsored an historic resolution in the General Assembly calling on all member-states to respect the principles set forth in the U.N. Charter.

The next logical step is for both nations to cooperate in overturning the one General Assembly Resolution that, more than any other, stands in direct and glaring contradiction to the Charter's principles. We have already raised this issues privately with the Soviet Union, but the time has now come to discuss this question publicly.

I would like to use this occasion, and this forum, to issue a call.

On behalf of the Government of the United States, I call on the Soviet Union, and other nations, to join us in co-sponsoring a second resolution in the General Assembly. This resolution would affirm that Zionism is what Soviet Foreign Minister Gromyko rightly called it back in 1948: the National Liberation Movement of the Jewish people.

This resolution would state that Zionism is not, and never has been, a form of racism, and would have Zionism-is-Racism declared null and void.

And this resolution would promote, and not set back, the prospects for peace in the Middle East by focusing on the real issues in dispute, not on Israel's right to exist.

An impossible dream, you say? Perhaps. But so, until quite recently, was the opening of the Berlin Wall.

So, until quite recently, was the prospect of free elections in Poland and Hungary.

And so, until quite recently, was the possibility of free emigration from the Soviet Union.

Yet all of these impossible dreams appear to be coming to pass -- so why not one impossible dream more?

Tomorrow, I will be meeting with the Secretary General of the United Nations, Mr. Perez de Cuellar. I will be delivering to him a check for \$65 million, a further payment of our U.N. current obligations. I will indicate that we support the U.N. in its efforts, consistent with the letter and spirit of the Charter, to work for peace, security and international cooperation.

I will also tell the Secretary General that the corridors of the General Assembly cannot be sealed forever against the winds of change that are sweeping the globe. I will tell him that the U.N. can use a breath of fresh air. And I will tell him that for the U.N. to regain its moral stature, it must rescind the odious resolution equating Zionism with Racism.

Let me conclude my remarks this afternoon on a more personal note. I have already observed that today is Human Rights Day. But today is also special for another reason: It is the day that the Nobel Prizes are awarded in Stockholm.

So let me tell you about a meeting I had a few weeks ago with Elie Wiesel, who as all of you know, won the Nobel

Prize for Peace in 1986. It was a meeting unlike any I've ever had as Vice President.

Professor Wiesel has an extraordinary way of making you feel totally at ease, while at the same time getting you to express some of your deepest thoughts and convictions.

One question Professor Wiesel asked me was especially intriguing. "How," he asked, "would you like to be remembered by Jewish history?"

I admit that I hadn't given this question too much thought. But I answered as honestly and precisely as I could: "I would like to be remembered," I said, "as a Christian who helped make Israel more secure, and who helped make the world a little more tolerant." This is the same security and tolerance that all the peoples and religions of the Middle East should enjoy.

I think this pretty well sums up my approach to issues like human rights, Israel, anti-Semitism, and the peace process in the Middle East. And it is in that spirit that I am so very proud to accept the great honor that you are bestowing upon me today.

Thank you and God Bless you.



EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

(32)/c
722

1/3

TEL AVIV

December 10, 1989

President Bush asked me to deliver the attached
message to you.

Warmest personal regards.

Sincerely,

William A. Brown
Ambassador

Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel
Jerusalem

December 10, 1989

Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

I have sent Assistant Secretary John Kelly to brief your government on the results of my meetings with President Gorbachev and with NATO leaders in Brussels, but I also want to give you my personal assessment of what was achieved.

My talks with President Gorbachev went extremely well. I gained a better sense of the man and his priorities, and I believe he now has a better appreciation of me and my policies. These insights will serve as well as we enter what promises to be a new era in U.S.-Soviet Relations.

The agenda permitted me to put my ideas on the table first, and I believe he was encouraged by the proposals I made to start improving our economic relationship and give new impetus to arms control. We agreed to hold a U.S.-Soviet summit in the United States during the last two weeks in June and have developed an ambitious agenda leading up to it.

We targeted the 1990 summit for completion of a trade agreement according Most Favored Nation status to the Soviet Union. To reach that goal, I proposed beginning negotiations on a trade agreement now and urged that the Supreme Soviet complete action on its emigration legislation early next year.

On arms control, I suggested that we agree to hold a CFE summit meeting to sign a CFE treaty in 1990, and pledged to accelerate start so as to resolve all substantive issues and conclude a treaty, if possible, by the 1990 U.S.-Soviet summit. I also offered to end U.S. production of binary weapons when the multilateral convention on chemical weapons enters into force, in return for Soviet acceptance of the terms of the U.S. proposal at the United Nations. In addition, I proposed that the Soviet Union support U.S. efforts to constrain missile proliferation -- a growing problem, particularly in regional affairs -- by observing the limits established in the missile technology control regime.

Equally important were the discussions that did not produce specific proposals or an agreed timetable. We talked openly

and directly about the enormous changes that are shaping a new Europe. I argued strongly that democratic change in Eastern Europe serves Soviet as well as U.S. interests. I assured him that we and our allies would not exploit these developments for unilateral advantage, and that we expected the Soviet Union to allow the East European countries to chart their own destinies.

There are of course areas of continuing concern in Soviet international behavior. I expressed disappointment with Soviet regional policies, especially in Central America, noting that they were out of step with Soviet "new thinking." I impressed upon him that Soviet support for Nicaragua and Cuba remains the single greatest irritant in the U.S.-Soviet relationship. We also discussed the continuing conflicts in the Middle East, the Horn of Africa, and Afghanistan. In Asia, there is a long road to travel before a new era in Soviet international conduct becomes a reality.

I tried to impress upon the Soviets how important it is that they use their influence with their clients to ameliorate the tensions in these regions. I made it clear that arms transfers by the Soviet Union and its allies are exacerbating regional problems and precluding the very political solutions that the Soviets themselves say they seek.

At the NATO summit in Brussels, I briefed our allies on my meetings with Gorbachev and laid out my ideas concerning the future of Europe. I spoke about the new Europe and the new Atlanticism, grounded in the principles the Alliance agreed upon in the NATO summit of last May and embracing the enormous changes now taking place in Europe.

From the beginning of my Administration, I have spoken of my commitment to moving "beyond containment" toward an entirely new relationship of enduring cooperation with the Soviet Union throughout the world. I am encouraged by what we have achieved, and I want to build on this sound foundation. If the United States, together with its friends and allies, remains strong and committed to the values that bind us, we can help build a safer and more secure global community.

Sincerely,

George Bush

משרד החוץ - מחלקת הקשר

* 6355 תאריך: 09.12.89 *
* דף 1 מתוך 2 *
* עותק 2 מתוך 4 *
* נכנס ** *
* ** *
* ** *
* *** *

✓
אמה?
2

* חוזם: 12,6355 *
* אל: המשרד *
* יעדים: מצב/588 *
* מ-: ווש, נר: 209, ת: 081289, זח: 1800, דח: מ, סג: סב *
* תח: א גס: צפא *
* נד: א *

* סודי ביותר/מידי *
* יועץ מדיני לשהח - לעיניו בלבד *
* תהליך *

* מריצ'רד האס. *

* 1. הם שוקלים עריכת ההתייעצות המוקדמת איתנו בסוף השבוע *
* הבא. רוס חוזר מאירופה ביום ד' ולכן אפשר לקיימה ביום ה' *
* וביום ו' אך יחזרו אלינו ביום שני הקרוב לסכם נקודה זו. *
* לדבריו הכוונה היא לעשות מעין רשימת מצאי של הדברים שעליהם *
* צריכים שלשת שרי החוץ להסכים על מנת לקיים המפגש בין *
* הישראלים והפלשתינאים. במידה וישנם נושאים כאלו שאפשר *
* להסכים עליהם כבר בפגישה המכינה, לפני מפגש השלשה, מה טוב *
* ואילו השאר היינו נושאים שבהם לא תהיה הסכמה בינינו במפגש *
* המכין יועבר למפגש שלשת שרי החוץ. מכאן שזו בעיקר משימתנו, *
* הן של ישראל והן של מצרים שעמה ייערך תהליך דומה ומקביל לבא *
* עם רשימת הנושאים שעליהם צריכים שלשת שרי החוץ להסכים. *

* ב. דברים דומים הוא אמר היום לשגריר מצרים אל-רידי. לבקשתי *
* שאל אותו האם הדברים שיוחסו לו ברדיו מונטה-קרלו אכן *
* נאמרו על ידו כי בכך מקשה מצרים על התהליך. אל רידי שלא *
* הכחיש לדברי האס את האמור רק אמר שהוא לא זוכר והוא רוצה *
* לדעת האם זה נאמר בקולו אם יוחס לו. *

* ערן *

דחילות: מידע	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג: שמור		כתוב: _____
תאריך וזמן מעור: 8.12.89	אל: מצפ"א, מזא"ר ממ"ד.	דע: _____
פס' פרוק: הפסד: 204		כא: השגרירות, נושינגטון.

ארט"ב - בריה"מ: תהליך השלום

1. דסקאי מזה"ת במח' בריה"מ שטופר סיפר כי בעקבות קבלת חשוכה מצרים לחמש הנקודות, שיגר/מברק לטראסוב.
2. במברק (שאינו נכנס לפירוט) מציינים קבלת החשוכה ומבטיחים לדנוח להט על התפתחויות.

שטיי

מה 3 סשה 1 1 1 1 1 1 2
אליין 1 1 1 1 1 1 1
אליין 1 1 1 1 1 1 1

תפוצה: 36

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6294

תאריך: 09.12.89

נכנס

בלמס

חוזם: 12,6294

אל: המשרד

יעדים: ווש/286, מצב/571

מ-מיאמי, נר: 32, תא: 081289, זח: 1230, דח: ר, סג: בל

תח: @ גס: צפא

נד: @

למס

בלמס/רגיל

אל: מצפ'א, תפוצות

דע: וושינגטון/פלג

כנס שנתי של ZOA .

א. בשבוע שבין 4 עד 10 דצמבר התקיימו במיאמי הכנסים של הארגון העולמי של הציונים הכלליים והכנס השנתי של ארגון ציוני אמריקה.

ב. הגיעו לכנסים השר משה נסים, ח'כ בן-אלישר, חבר הנהלת הסוה'י דוד הגואל, יו"ר עמית קק'ל מרדכי דיין, ראש עירית באר שבע י. ראגר ועוד אישים ממזכירות חירות והליברלים.

ג. השגריר ארד הוזמן במיוחד ונשא הנאום המרכזי בפתחת ZOA העומדת תחת הסיסמא: UNITED WE STAND WITH ISRAEL .

ד. להלן מפתחת ZOA : הנשיא מילטון שפירא והיו"ר של הכנס הדגישו בנאומיהם אחדות התנועה הציונית עם ישראל, מדינת ישראל, ממשלת ישראל ומדיניות ישראל. חברת הפרלמנט ILEANA ROSS LEHTINEN קראה להפסקת השיחות בין ארה"ב לאש"פ, גינתה את מבקרי מדיניות ממישראל, תבעה מממשל ארה"ב לדרוש מארצות ערב להפסיק מלחמתם בישראל ובסוף הודיעה שתבקר שוב בארץ ב-7 ינואר 90.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6357

תאריך: 09.12.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,6357

אל: המשרד

יעדים: מצב/587, מנמת/137

מ-: ווש, נר: 205, תא: 081289, זח: 1800, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

אורח

סודי/מיידי

אל : מצפא, מזאר, ממד

דע : יועץ מדיני לשהח

מאת: עודד ערן, ציר

שיחת בוש - גורבצ'וב: שיחת השגריר - רוס (7/12) בהמשך לדיווחים בנושא

1. בהמשך לדיווחים קודמים (מס' 102 מ-7/12), להלן נקודות מדבריו של רוס:

א. במסגרת דברי הפתיחה של הנשיא במהלכם העלה שורת רעיונות והצעות קונקרטיות לשיפור היחסים, הביע תקווה שעד הפסגה ביוני תגיע בריהמ' לפתרון (ZERO SOLUTION) בנושא איחוד משפחות מפוצלות ורפיוזניקים.

ב. גורבצ'וב הביע שביעות רצון מדברי הנשיא. ציין כי בעבר שמע יותר רטוריקה (בנושא תמיכת ארהב בפרסטרויקה) וכעת ציין שמע מה ארהב מוכנה לעשות באופן קונקרטי.

ג. מזהה (בהמשך לדיווח מס' 102 מ-6/12):

1) בהקשר לנושא חידוש היחסים ציין גורבצוב את שיחות ארנס-שוורדנצה ופעילותן של הקבוצות הקונסולריות במוסקבה ותא.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

10/10/43.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(2) גורבצוב ציין כוונת בריהם' לפעול להידוק הקשר עם הארגונים היהודיים בכלל ועם האמריקאים בפרט.

(3) שווארדנזה התלונן על כך שלא נועצו בבריהם' בשלבי גיבוש 10 הנקודות, ומאוחר יותר חמש הנקודות. הבהיר רצונם לקיים התייעצות לפני גיבוש תכניות לקידום התהליך ולא בדיעבד.

(4) רוס ציין כי דבריו החיוביים של גורבצוב בהקשר למציאת פתרון לסכסוך בדרכי שלום (בנוסף להסכמה שהושגה בהקשר ללבנון) הביאו הנשיא לתאר את המפגש כמעודד.

(5) לבנון:

הנשיא הביע דאגתו מפני האפשרות למהלך צבאי סורי נגד עוון. גורבצוב (שלא ביטל דאגת הנשיא) הבטיח כי בריהם' תמשיך להיות מעורבת (במגמה למנוע מהלך צבאי סורי).

ד. להערכת רוס נושאים רגיונליים ידונו במפגש שרי החוץ בשבוע האחרון של ינואר במוסקבה. סיפר בהקשר זה על שיחה ארוכה שקיים (במהלך הפסגה) עם האחראי על צפון אמריקה במשהח בריהם' בוקוב בה טען כי התנהגות בריהם' בנושאים רגיונליים מפגרת באופן משמעותי אחרי התנהגותה בתחום הפנים והחוץ.

ה. מעריך כי בנסיון לעמוד בלו'ז שעליו התחייבו שני המנהיגים, יוקדש חלק הארי של המפגש בינואר לנושאי פיקוח על החימוש.

17

תפ: שהח, טשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, סולטן

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study.

3. The third part of the report is a discussion of the results of the study.

4. The fourth part of the report is a conclusion.

5. The fifth part of the report is a list of references.

6. The sixth part of the report is a list of appendices.

7. The seventh part of the report is a list of figures.

8.

9. The eighth part of the report is a list of tables.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6360

תאריך : 09.12.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,6360

אל: המשרד

יעדים: מצב/589, מנמת/138

מ-: ווש, נר: 211, תא: 081289, זח: 1730, דח: ר, סג: סו

תח: & גס: צפא

נד: &

אורה?

סודי / רגיל

סמכ'ל צפ'א, סמכ'ל מזא'ר

פסגת מלטה.

להלן משיחה עם בוב בלקוויל מהמועצה לבטחון לאומי שנכתב במפגש.

א. כללי.

לדעת בלקוויל חשיבותה הגדולה של הפיסגה היא באשרור (RATIFICATION) שהיא נתנה למעשה לתהליכים השונים המתחוללים במזא'ר. במישור נמוך יותר אפשר למנות את יחסי העבודה שנוצרו בין שני המנהיגים השונים. בלכוויל ציין כמה פעמים את התרשמותם מחריפותו ובקיאותו של גורבצ'וב בנושאים העיקריים.

ב. הסכמים בתחום פרוק הנשק.

בלקוויל מעריך כי התכנית להגיע לחתימה על הסכם START בפסגת יוני הקרוב היא אמביציונית מדי. לדעתו ההסכם החשוב ביותר הוא זה העוסק בכוחות הקונבנציונליים שכן הוא חושש מהחלטות יוניטרליות של מדינות נאט"ו השונות בתחום זה אם לדעתן ישנן המו'מ בנקודה זו זמן רב מדי. בלקוויל ציין בהקשר את החלטתן של הונגריה מחד ושל מערב גרמניה מאידך לקצץ בכוחותיהן. אתמול כנס הנשיא את המועצה הלאומית והורה לזרז את התהליך של הבדיקה הפנימית ולהביא להכרעתו האישית כל נקודה שבה יש חיכוך בין הזרועות השונות. הערכתו של קלוויל

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

משרד החוץ-מחלקת הקשר

היא ששלושת ההסכמים בתחום הקונבנציונאלי, ב- START והנשק הכימי יחתמו ב-18 החודשים הקרובים. באשר לכוחות הימיים אמר בלקוויל שבשלב זה הוא אינו צופה ריכוך בעמדה האמריקאית אך הוא אינו מוציא אותו מכלל אפשרות לאור התפתחויות נוספות בגישה הסובייטית במיוחד בנושאים הקשורים לסיכסוכים רגיונליים.

ג. הסכמים כלכליים :

בלקוויל אמר שמדימה אי הבנתו של גורבצ'וב בנושאים אלה. גורבצ'וב ציין בפני בוש כי הוא מתפלא על כך שבארה"ב אין חברות גדולות בידיים פרטיות ובלקוויל אומר שזו פשוט אי הבנה בסיסית. גורבצ'וב ציין בפני בוש את המחסור העצום במוצרי צריכה וסיפר כי אמר לאנדריאוטי בביקורו באיטליה כי התרשם מכך שהמדפים מלאים אך הקונים מועטים ואילו במוסקווה המצב הפוך. בלקוויל אומר שארה"ב וברה"מ יחתמו על הסכם סחר, אך הוא בלקוויל נוטה להמעיט בחשיבותו לבריה"מ מבחינה כלכלית, אם כי גורבצ'וב רואה בכך חשיבות מדינית. גורבצ'וב אמר שחשוב שהממשל יתן רמז לחברות האמריקאיות הגדולות לפתח קשרי מסחר עם בריה"מ וזו ראייה נוספת לדברי בלקוויל כי הוא אינו מבין שאילו פועלות לפי שיקולים כלכליים גרידא, בלקוויל הוסיף שבמידה ויעשו השינויים בחוקי ההגירה בתחילת השנה הקרובה יודיע בוש לגורבצ'וב על השעיית ג'קסון וניק לשנה. בהקשר זה אמר בלקוויל שגורבצ'וב התלוצץ ואמר שבריה"מ מתירה יציאת אנשים יותר מהר מיכולתה ורצונה של ארה"ב לקלוט אותם. בלקוויל מוסיף שנתנו לסובייטים נייר שבו העריכו את ההשקעות של בריה"מ בהרפתקאות שונות בעולם השלישי ב-15 ביליון דולר וציינו בפניהם כמה סבון, בשר וכו' אפשר היה לקנות בסכום זה, הם ציפו לתגובה זועמת אך זו לא באה.

ד. הנושא המעניין ביותר היה כמובן הקורה במזרח אירופה. גורבצ'וב קיבל את זכות ההגדרה העצמית של המדינות השונות אך בלקוויל מודה שלא עמדו בפסגה על המגבלות לזכות זו מנקודת ראותו של גורבצ'וב. לא דובר למשל על שינויים באופיין של בריתות נאט"ו, וורשה ובלקוויל אומר כי הוא מקווה שמדינות ברית וורשה לא יעמידו את גורבצ'וב בנקודה זו במבחן זה בעתיד הקרוב ע"מ שלא להעמיד אותו בפני הצורך לקבל הכרעות העלולות להיות גורליות מבחינת התהליך הקורה במזא"ר. בפגישה עם בוש הביע גורבצ'וב את דאגתו מהתהליך המואץ לקראת איחודה של גרמניה ואמר כי "ההסטוריה יצרה את בעיית גרמניה - ההסטוריה תפתור את בעיית גרמניה". בוש הצביע בפני גורבצ'וב על הגישה השקולה של קוהל בנושא זה. בלקוויל מוסיף שאחד החששות בצד

THE UNITED STATES OF AMERICA, by and through the undersigned, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

IN WITNESS WHEREOF, the Secretary of the Interior, at Washington, D. C., this 1st day of January, 1901.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

JOHN D. BROWN, Secretary of the Interior, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the original as the same appears in the records of the Department of the Interior, Bureau of Land Management, at Washington, D. C.

האמריקאי הוא שגורבצ'וב עלול לדרוש, מול אפשרות של גרמניה מאוחדת, את ניטרול שני החלקים מהבריתות הצבאיות הקיימות, דבר העלול להעמיד את ארה"ב ובנות בריתה בנאט"ו בפני דילמה רצינית שתנובע מהסכנה של אבדן מוחלט של שליטה על גרמניה. בלקוויל מוסיף שהנושא העסיק כמובן את פסגת בריסל (אחרי פסגת מלטה), אחרי נאומו של בוש בו הציב את ארבעת הפרמטרים בנקודה זו, של איחוד גרמניה, הציע קוהל התפזרות אך אנדריאוטי עמד על כך שתינתן לו זכות הדיבור, ואמר כי התהליך נראה לו מואץ למדי. קוהל אמר לאנדריאוטי בכעס שגם לגרמניה זכות הגדרה עצמית ואילו היה מדובר באיחוד איטליה שמשני צידי הטיבר היה אנדריאוטי מדבר אחרת. לדברי בלקוויל שמחו כמה משתתפים על כך שאנדריאוטי התבטא כפי שהתבטא. כמו כן ציין בלקוויל את הריחוק המסויים שנוצר בין בוש ותאצ'ר.

ה. סכסוכים אזוריים.

התרשמותו של בלקוויל היא שעניינו של גורבצ'וב באלו ילך ויפחת. הנקודה הצורמת היתה כמובן בעניין ניקרגואה בפרט ואמל"ט בכלל. כשגורבצ'וב אמר שבדק עם קובה וניקרגואה ואלו טענו שלא סיפקו כל נשק למורדים בסלבדור או מקומות אחרים, הטיח בוש שאם כך שליטי מדינות אלו מרמים את גורבצ'וב. בנושא מז'אן כאשר בוש הסביר את 5 הנקודות של בייקר אמר גורבצ'וב, כאילו לשברדנדזה, אבל כאשר הכל שומעים "אני מבין את 5 הנקודות אבל מה הן 10 הנקודות?" "גורבצ'וב הביע רצון להיות מעורב בתהליך ואמר שבריה"מ תוכל לסייע. הוא העיר בנקודה זו שלחצו על ערפאת ועתה תורה של ישראל לנהל מו"מ עם אירגון זה. לפי גרסת בלקוויל, לא ענה גורבצ'וב ישירות לבוש על הערת האחרון בדבר כינון יחסים בין ישראל ובריה"מ.

ו. ולבסוף חפש את האשה : בלקוויל אומר שהתרשם עמוקות מהקשר ההדוק בין גורבצ'וב ורעייתו ולדבריו ניתן לחוש בגלוי את האחדות והתלות ההדדית ביניהם.

ערן

לב

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר, פרנ

2/3

0 1043// 70

SUMMARY OF BRIEFING
BYAMBASSADOR MOSHE ARAD TO NJCRAC ISRAEL TASK FORCE
OCTOBER 26, 1989
NEW YORK CITY

Ambassador Arad opened his remarks with detailed background summary of the recent events surrounding the peace process citing those incidents which have led up to Secretary of State Baker's "five points" proposal and ensuing exchange between Israel and the United States. In introducing this topic, the Ambassador noted that all developments being dealt with now all emanate from the May 14th peace initiative put forth by the Israeli government which has received the support of the American administration now actively engaged in attempting to implement it. He praised the administration's efforts to advance and attract support for the peace initiative, particularly in trying to encourage other Arab states' support as well as European support. While the Europeans may be keeping it at a lower profile, they are no longer actively pushing the idea of an international peace conference, and neither are the Soviets, enabling the United States to see if it can advance the Israeli peace initiative.

The ambassador recounted that Mubarak's ten points first arrived in Jerusalem in a somewhat unorthodox manner, via Congressman Grey and his delegation. While some of the points address the modalities of the proposed elections, others deal with issues that are not timely at this stage of the peace process, e.g. territories for peace, freeze on settlements in the territories and others. Although the cabinet was divided regarding the ten points, the Prime Minister and cabinet finally formed the position that the document was unacceptable due to the premature address of certain issues.

In spite of US reluctance to come forward with its own view, until September, the US was instrumental in bridging Israel and Egypt and made a few points to bridge the gap.

The US administration will not present an American peace plan - this policy results from the fact that it would ^{be} targeted for criticism from both sides instead of serving as mover of the parties involved.

0 1043/170 3/5

Following the visits of the foreign ministers to the US and all the phone calls, the Baker five points have emerged in an attempt to allay basic fears of Israel while simultaneously attempting to meet the concerns regarding Egypt and dialogue with the Palestinians.

The two major concerns expressed by the Prime Minister and Foreign Minister are as follows:

1) That Shamir does not want to be in position when the Israel delegation arrives in Cairo to meet with Palestinians to find that they have "switched the bride", in other words, instead of Palestinians from the West Bank and Gaza, as agreed, but a different delegation.

Arens was asked to present to the cabinet a document containing the information he conveyed, which he did not possess and asked Baker to present in writing. The five points were formed during meetings between Baker, Arens and Meguid, but written later.

2) Agenda - the Cairo meetings are preliminary and should be aimed only toward one purpose - discussion of the modalities of the elections. The Palestinian delegates to these preliminary talks are not the elected leaders with whom the negotiations will be held. We will not be party to a farce, in meeting with PLO appointees in Cairo. There are too many indications that the Egyptians have this in mind.

The Prime Minister discussed these reservations by phone with President Bush and Minister Arens discussed them with Secretary Baker.

The Administration is trying to use press, media and public opinion as well as diplomatic pressure to move Israel into these negotiations. Reports seen in the press as to the United States walking away from the peace process are empty threats - major powers do not walk away - they seek other formulas. Others have suggested that the Prime Minister has walked away from his plan - if this were true, the powers in Washington would not have pursued ways to bridge the connection between Egypt and Israel.

If it is true, as Egypt has said, that the PLO will choose the Palestinian representatives and that the agenda will include the other ten points, then Israel is unwilling to be a partner to this kind of encounter. Regarding

0 1043/170

4/5

bi-lateral US/Israel clarification of these issues, we seek assurances. We want to know what they are before we accept the five points as presented.

The cabinet will meet to discuss the American response to the letter Arens wrote to Baker. We will have to decide if we have reached an understanding.

What does Israel need in order to move on this? If the Prime Minister and Israel are really convinced that we are not being asked to be part of a charade but that Egypt is sincere, then such a meeting could take place before the end of 1989. If not, we may need another round of negotiations. The notion that the Prime Minister has decided to walk away is wrong.

All the innuendo and expressions of unhappiness will continue to surround the dialogue, just as it did before Camp David. Agreement is not impossible to achieve, nor is it remote.

Israel asks your support, confidence and commitment in these matters

QUESTIONS AND ANSWERS

Q- Is the Israeli government still interested in "land for peace"?

A- We are interested based on Resolutions 224, 338 and the Camp David accords. The peace initiative contains three stages: 1) elections, 2) negotiations for the interim self-governing authority, 3 to 5 years, 3) 3 years - negotiations on the final status.

If and when we reach stage 3, each party to the negotiations is entitled to bring to the table whatever positions it wishes to present. The Palestinians will raise the issue of a state and the Israeli government that will exist at that time will present its reactions. It is impossible to predict what will happen at that point. However, Israeli politics are not rigid, but fluid. The present Israel government is not in a position to commit itself to territories for peace, that is no secret. The Prime Minister did not change his views on this issue, but who knows what will be in five years? But the PLO still wage a campaign of terror against us. They kill many Palestinians in the West Bank and Gaza who are not collaborators with Israel but who merely think differently from the PLO. If the PLO is the true representative of the Palestinian people, then why are they so afraid of elections?

0 1043 // 70

8/13

Q- What are the criteria for not meeting with the PLO representatives?

A- We do not expect to walk into a conference soon to meet with PLO leadership representatives or their appointees. The Palestinians in the West Bank and Gaza regard the PLO as an organization that expresses its concerns but we know that PLO priorities are different from those of the Palestinians who live in the territories. The people in the West Bank and Gaza want to change the status quo - they don't want our presence, our authority. That is the first step. Arafat has a different priority - his first priority is a Palestinian state, the right of return, an international conference - he cannot wait. He did not start the intifadah, he climbed on the bandwagon to take advantage of it. He does not want elections, he wants to be president of a Palestinian state and to appoint, now. This does not reflect the genuine needs of the Palestinians. We do understand the realities - we don't live in a dream world. There are priorities we are willing to meet and others we are not. One hundred Arabs have been killed by the PLO of late - the great majority because they were not willing to toe the PLO line.

Q - The USSR abstention on the credentials vote in the United Nations - what do you think it portends?

A- All the Arab states except for Egypt are unwilling to consider even abstaining on this matter - nothing has really changed in the attitude of the Arab governments. We should give recognition when it is merited. We are encouraged by what the USSR did as well as other East European countries. Each year this resolution receives fewer and fewer votes. What is important to remember is that the Arab vote reminds us that Israel deals with a much wider range of problems than only the Israel/Palestinian conflict - this is only part of the wider issue. The arms race in the Middle East, the threat of chemical warfare and other problems continue to face us.

(end)

מפגש בוש - גורבצ'וב

שיחה (7.12) עם דסקאי מזה"ת במח' בריה"מ שטופר

1. בהמשך לדיווחים קודמים להלן בקונדוז מדברי שטופר:

א. סכסוכים רגיונליים:

(1) בוש הבהיר לגורבצ'וב שתתנהגות בריה"מ בנושא רגיונלי הינה out of step עם החשיבה החדשה המוצאת ביטנייה בתחומים אחרים.

(2) בוש הדגיש שמדיניות בריה"מ מהווה מכשול לשיפור כלל של היחסים. להבהרת דבריו התייחס לתיקף הסינוע (כלכלי וצבאי) שמושיטה בריה"מ לקובה, ניקרגואה, ויאטנאם קמבודיה אפגניסטן ואחיופיה.

(3) בוש הביע נכונות לפעול יחד עם בריה"מ לפתרון סכסוכים איזוריים, והיתנה נכונותו בכך שבריה"מ תאמץ עמדות קונסטרוקטיביות.

(4) אמרכ"ז

- בוש התייחס להבטחות אותן נתן שווארדנצה לבייקר (מאי) על כך שניקרגואה לא תלבה המשבר באל סלבדור. הזכיר הבטחות שקיבלו על כך שבריה"מ אינה מספקת נשק לניקרגואה.

- בוש ציין כי לארה"ב הוכחות שניקרגואה וקובה ממשיכות לספק נשק למחתרת הסלבדוריאנית. בוש ביקש מגורבצ'וב לעשות מאמץ מחדש כדי להיות בטוח שניקרגואה תמלא הבטחת בריה"מ.

- הנשיא הביע תמיכה בזכות ההגדרה העובית של ניקרגואה על בסיס בחירות חופשיות והוגנות.

- לאור האמור לעיל, שאל בוש את גורבצ'וב כיצד הוא מצפה ממנו ללכת לקונגרס בבקשה לחמוך בסיוע לבריה"מ שעה שהאחרונה ממשיכה להושיט סיוע צבאי לאמרכ"ז.

- בוש סיפר לגורבצ'וב על שיחתו עם נשיא קוסטה ריקה, המאשים את קובה

1 1 1 1 3 3

תפוצה: 36

Grade	Term	Post	1960	50
1st	1	1	1	1

דתימות:	2/ שגרירות ישראל / וושינגטון	קד: 2
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 4
תאריך וזמן חצור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
207		

וויקרגואה בליבוי הסכסוך באל סלבדור. גורבצוב מציין שטופר החרשם מהמסר של אריאס.

(5) אפגניסטן:

- בריה"מ
- הסכמה לבחינת מרכיבים
- אפשריים של תהליך מדיני. לכשתגובש תכנית יצטרכו להציגה לכל ה
- הסובייטים הבהירו כי נגיבולה יצטרך להשתתף במו"מ גם אם בסופו של המו"מ (קרי לאחר השגת ההסכם) יצטרך ללכת. (עמדה זו מהווה לדברי שטופר, שינוי בעמדת בריה"מ. לארה"ב הוסיף אין התנגדות שנגיבולה ישתתף במו"מ כל עוד לו ולסובייטים ברור שבסוף הוא וחלק מנאמניו לא יהיו חלק מממשלת המעבר.)
- שונארדנצה עיפר שפגשו את המלך שמבחינתם, יכול להחליף את נגיבולה. גורבצ'וב הוסיף כי אם האירגונים יחליטו שאינם רוצים את נגיבולה הוא ילך.
- לסיכום שטופר מעריך (לאור העמדות לעיל) שבריה"מ מוכנה עקרונית להליכתו של נגיבולה, בתנאי שההסדר שיושג קרי הנסיבות בהן יעזוב נגיבולה יהיו מכובדות.

(6) קמבודיה

לדיון בנושא הקדשו מספר דקות במהלכן, עמדו שני הצדדים על הצורך למנוע את חידוש הקרבות ואת שובם של הקמר רוז' לשלטון.

(7) מזא"ר וגרמניה:

גאיופאיות

החקיים דיון בשינויים המתחוללים במזא"ר, על רקע החששות ערב ההמפגש מכך שמלטה תהיה יאלטה, תבהיר גורבצ'וב עמדתו שמדינות אירופה תקבענה את עתידן. הבהיר כי המזא"ריות תצטרכנה למצוא את דרכן ללא התערבות. הדגיש הצורך בשמירה על היציבות.

- גורבצ'וב הדגיש כי אין לו בעיה עם כיוון ההתפתחות, אך מודאג מקצב השינוי שעלול לגרום אי יציבות.
- בוש עמד על כוונת ארה"ב להעמיק הסיוע למזא"ריות באופן שלא

תפוצה:

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס פבוק

דתימות:

קד: 3

סוג:

כתוב: 4

תאריך יזמן מעור:

אל:

כס' פבוק:

דצ:

הפסרד:

207

פאת:

- יאיים על בטחון בריה"מ. הדגיש שנוכחות ארה"ב באירופה תמשך.
- גורבצ'וב בתגובה, ציין שהקונצפט שלו לגבי עתיד אירופה כולל את ארה"ב וקנדה (הערה: דברים אלו מטאים שינוי יסודי בעמדת בריה"מ אשר חתרה לסיוס הנוכחות האמריקאית באירופה).
 - גורבצ'וב לא העלה הצעות ביחס לעתיד הבריתות. לא קרא לפירוקן. ציין שהבריתות יצטרפו להתאים עצמן לנסיבות החדשות.
 - בנושא עתיד גרמניה הציג גורבצ'וב עמדה נחושה. הדגיש שההסטוריה יצרה שתי גרמניות, וההסטוריה היא שתצטרך לפתור הנושא על בסיס תהליך הלסינקי.
 - בוש חזר על תמיכת ארה"ב בזכות הגרמנים להגדרה עצמית.
 - גורבצ'וב ציין שאינו מתנגד עקרונית לאיחוד גרמניה בעתיד, יחד עם זאת, הזהיר מפני אלו המנסים לקדם תהליכים שטרם הגיע זמנם. חתים בהקשר זה לתכנית הקנצלר קוהל בקונפדרציה.
 - הערה: בהקשר לעתיד גרמניה ציין שטופר:
- (1) ארה"ב לא תקרא לאיחוד מחדש של גרמניה, שכן משמעות הדבר, שינוי גבולות ולכך מתנגדים. במקום זאת, תומכת ארה"ב באיחוד הטריטוריה הגרמנית.
 - (2) בריה"מ - תתיר הידוק הקשרים בין שתי הגרמניות בתחומי חרבות כלכלה וכו'.
- מתנגד לשינוי בנושא סוברניות. שינוי זה יצטרך להתבצע עד למאה ה-21 לפחות.
- (8) תפוצת טילים:
- בוש עמד על הצורך בהגבלת תפוצת טילים. הציג שבריה"מ תצטרף למאמץ (להגביל התפוצה) בין היתר ע"י שתאמץ העקרונות של MTCR.
 - גורבצ'וב ציין בתגובה שבחננו הנושא (שטופר ציין בבקשה זה דברי קרפוב בפברואר על כך שבריה"מ תיישם דה מקטו את ה-MTCR).
- (9) נשק כימי:
- בהמשך להצעות בוש במלטה, ציין שטופר השינוי בעמדת ארה"ב. (כזכור הודיע

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך ושם העור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
207		פאת:

הנשיא כי ארה"ב תפסיק ייצור נשק בינרי עם כניסתו של הסכם זינוה לתוקף.
 כמו כן הציע לברית"מ לחתום על הסכם לפיו יקצצו שתי המעצמות מאגרי הנשק הכימי
 עד ל-20% מתכנות האמריקאית.
 (10) מתן מעמד משקיפה לברית"מ בגאטיט:
 - שטופר סיפר כי החלטת הנשיא בנושא התקבלה בהפתעה גמורה בקרב דרגי העבודה
 במחמ"ד.
 - לדבריו יפן כבר טרחת להעביר הפתעה (נדאגתה) מיזמת הנשיא.

שטיין

תפוצה:

Bush's List of Proposals to Improve U.S.-Soviet Relations

 11b
11c
11d
11e

2/3

212

President Bush opened the Malta summit meeting with Soviet President Mikhail Gorbachev by presenting a list of ideas for improving Soviet-American relations. In Brussels Monday night, the White House released this list of the items on Bush's list:

Next Steps

1. Holding the summit in the United States during the last two weeks in June.
2. Having the next meeting of foreign ministers next month in the Soviet Union to prepare for the summit.

Economics and Commercial Relations

1. Targeting the 1990 summit for completion of a trade agreement granting "most favored nation" status to the Soviet Union, so that the president can grant a Jackson-Vanik waiver at that time. To reach that goal, the president proposed beginning negotiations on a trade agreement now and urged the Supreme Soviet to complete action on its emigration legislation early next year.

2. Supporting observer status for the Soviet Union in General Agreement on Trade and Tariffs after the Uruguay Round is completed next year. The president urged the Soviet Union to use the intervening time to move toward market prices at the wholesale level so its economy will become more compatible with the GATT system.

3. Expanding U.S.-Soviet technical economic cooperation. The president presented a paper proposing specific economic projects, covering topics such as finance, agriculture, statistics, small business development, budgetary and tax policy, a stock exchange, and anti-monopoly policy.

4. Exploring with Congress the lifting of trade restrictions on export credits and guarantees for a Jackson-Vanik waiver.

5. Beginning discussions of a bilateral investment treaty that would provide protections for American business people who want to invest in the Soviet Union.

6. Improving ties between the Soviet Union and the Organisation of Economic Co-operation and Development, and East-West economic cooperation through the economic basket of the Conference on Security and Cooperation in Europe process.

Human Rights

Resolving all divided family issues by the time of the 1990 summit. In this regard, the president handed over a list of people wishing to emigrate.

Regional Issues

Expressed disappointment with Soviet policy on Central America, noting it was out of step with the new Soviet direction domestically in Eastern Europe and in arms control. Nicaragua/Cuba remains the sin-

212

3/3

~~212~~

gle most disruptive factor in the relationship.

Arms Control

1. Speeding achievement of a chemical weapons ban by offering to end U.S. production of binary weapons when the multilateral convention on chemical weapons enters into force, in return for Soviet acceptance of the terms of our UN proposal to ban chemical weapons.
2. Proposing to sign an agreement at the 1990 summit to destroy U.S. and Soviet chemical weapons down to 20 percent of the current U.S. level.
3. Suggesting joint U.S.-Soviet support for a Conventional Forces in Europe summit to sign a CFE treaty in 1990.
4. Accelerating the Strategic Arms Reduction Treaty process in order to resolve all substantive issues and to conclude a treaty, if possible, by the 1990 summit. To this end, the president suggested that Secretary Baker and Foreign Minister Shevardnadze concentrate on resolving at their January meeting three of the outstanding START issues: air-launched cruise missiles, non-deployed missiles and telemetry encryption.
5. Completing work on the Threshold Test Ban Treaty and the Peaceful Nuclear Explosions Treaty for signature at the 1990 summit.
6. Proposing that the Soviet Union join efforts to constrain missile proliferation more effectively by observing the limits developed by the U.S. and its allies in the Missile Technology Control Regime.

Military Openness

Making public more information on military programs. The president suggested that the Soviet Union make public the details of its military budget, force posture and weapons production figures, just as the United States now does.

Olympics

Suggesting joint U.S.-Soviet support for Berlin as the site of the 2004 Olympic Games.

Environment

1. Hosting a conference next fall to negotiate a framework treaty on global climate change, after the working groups of the U.N.-sponsored Intergovernmental Panel on Climate Change submit their final report.
2. Convening an international meeting at the White House next spring for top-level scientific, environmental and economic officials to discuss global climate change issues. The president expressed hope that the Soviets will join us by sending their top officials in the field.

Student Exchanges

Increasing significantly university exchanges so that an additional 1,000 American and 1,000 Soviet college students are studying in each other's country by the beginning of the 1991 school year.

208 2/4

3/4

TIONAL JEWISH



COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL
443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016-7322
(212) 684-6950 Fax: (212) 686-1353

TELECOPY INFORMATION

SHARP FO-800 (212) 686-1353, New York, NY, USA

TO: Ambassador Moshe Arad

FROM: Ken Bandler

DATE: November 7, 1989 TIME: 2:25 PM

SUBJECT: Meeting of NJCRAC Officers with President Hosni Mubarak

No. of Pages 3 (including cover)

Comments:

We received this report from the NJCRAC delegation today. Al Chernin will be in touch with you upon his return later this week.

RECEIVED
NOV - 7 1989
AMBASSADOR'S OFFICE

208 7/4

3/4

ONAL JEWISH



COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL
443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10018-7322
(212) 684-6950

Fax: (212) 686-1353

November 7, 1989

CONFIDENTIAL - NOT FOR PUBLICATION

TO: NJCRAC Member Agencies

FROM: Arden E. Shenker, NJCRAC Chair
Albert D. Chernin, Executive Vice Chairman
Martin J. Raffel, Israel Task Force Director

RE: Meeting of NJCRAC Officers with President Hosni Mubarak
and His Advisor on the Peace Process, Dr. Osama El Baz in Cairo

We have just completed a one-and-a-half hour meeting with Egyptian President Hosni Mubarak, followed by a two-hour meeting with the President's adviser on the peace process, Dr. Osama El Baz. This time span enabled us to probe within a wide range of concerns regarding the peace process, Egypt's bilateral relations with Israel and manifestations of anti-Semitism in the Egyptian media. Joining us for the meeting with President Mubarak was United States Ambassador Frank Wizner with whom we also met yesterday as well as with Israel's Ambassador to Egypt, Shimon Shamir.

We hasten to send to you quick highlights, but the nature of these meetings requires the formulation of a more extensive report which will be sent upon our return to the United States. Our exchanges with President Mubarak and Dr. El Baz, which were extremely open and forthright, touched upon sensitive and delicate issues which would not be advanced by describing them in a written report.

President Mubarak started out by emphasizing that realism and pragmatism have to guide the parties in their search for peace, a judgment he reiterated periodically throughout our session with him. Dr. El Baz also stressed this point, referring to Anwar Sadat and President Mubarak as leaders who were able to couple the vision of peace with realism and pragmatism. He said that we cannot just be dreamers and that all sides need to change their conceptions and perceptions of each other as well as their goals.

In regard to Secretary of State James Baker's five points, President Mubarak said it is not up to Egypt either to accept or reject them at this stage, but rather it is a decision that first must be made by the Palestinians. Dr. El Baz interjected that President Mubarak is actively seeking to persuade the PLO leadership to accept the Baker five points.

Mr. Mubarak stressed the need to provide the Palestinians outside the West Bank and Gaza Strip with a feeling that they are part of the dialogue. To accomplish this, he suggested that the Palestinian delegation include two Palestinians who have been deported from the territories.

President Mubarak expressed the view that a meeting with Prime Minister Shamir which did not produce tangible results would only serve to increase the problems for the President in carrying out his role in the peace process. He indicated his willingness to hold a meeting with Prime Minister Shamir

2

208

4/4

4/4

following the proper preparation and provided it would lead to results. Subsequently, Dr. El Baz added that they appreciated the significance of a Mubarak-Shamir meeting and that this was a matter of concern to Israelis and American Jews regardless of their particular views.

On bilateral relations with Israel, President Mubarak stated that he was not discouraging his people from traveling to Israel. He said that many Egyptians were reluctant to travel to Israel because of the violence in the West Bank and Gaza Strip. It was also pointed out that Egyptians generally prefer to travel to Europe and to the United States, rather than to other countries in the Middle East.

Mr. Mubarak said that imports from Israel were low because Egypt produced many of the same items, such as flowers and vegetables. At the same time he praised the high degree of cooperation between Israel and Egypt on developing more effective agricultural methods under desert conditions. Although Israel has not been permitted to participate for three years in the Cairo Trade Fair, the President said that no decision had yet been made for the next Trade Fair. The primary concern, according to Mr. Mubarak, was Egypt's ability to provide security for the Israeli participation.

In regard to anti-Semitism in the Egyptian press, the President stated that it is difficult to prevent it, particularly because of the freedom of the press. He also said that public declarations denouncing anti-Semitism only would make the situation worse. The President expressed the judgment that this was not a serious phenomenon, but reflected the views of only a small number of media representatives. He suggested that what appears here is not altogether unlike attacks that appear in the American press, including those directed against Egypt as well. The President said the most effective way to respond to this problem was to communicate the concerns of Egyptian leadership through discreet channels.

Mr. Mubarak asked Ambassador Wizner for his perceptions regarding the issue of anti-Semitism and he reinforced the concerns expressed by the NJCRAC officers. He specifically pointed to political cartoons published in recent months which characterize Israeli leaders as Nazis.

Dr. El Baz emphasized that in dealing with issues of the peace process, the views of the Palestinians and the PLO were continuously evolving, and they should not be viewed as static. The Palestinians, he said, have moved from their original goal of bitterly opposing the Partition and the battle cry of "throwing the Jews into the sea" to support for a binational, secular Palestinian state to what is now acceptance of a two-state solution and greater realism. That solution, Dr. El Baz asserted, is continuing.

ej/egypt

O/X/EX/X.EC/CJF.EX/ITF.NJ



משרד החוץ

ס ו ד י

לשכת השר

8 בדצמבר 1989

ארה"ב

אל : ראה"מ
מאת: סלי

פגישת שה"ח ארנס - השגריר בראון, 8/12/89 12:45

שה"ח מסר כי ישראל נענית להזמנת וושינגטון לשלוח מישור לוושינגטון, כדי לדון על הבטחונות ועל דברים נוספים הרלבנטים לקראת פגישת שה"ח.

מעריך שביום ראשון יוחלט מי מצידנו יבצע את המגעים.

שה"ח מביע הערכתו שלא ניתן יהיה להתקדם במסלול הנוכחי מעבר לפגישת שרי-חוץ, עקב התנהגות מצרים והשלמת ארה"ב עמה.

בראון אומר שארה"ב עמדה על כך שמצרים לא תשמש כדוור וארנס משיב שלמרות זאת מצרים ממשיכה לשמש כדוור ומזכיר את הצהרת שגריר מצרים בארה"ב מהיום.

סלי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

25

תאריך: 08.12.89

*
* נכנס **
* **
* **
* **

סודי ביותר

* דף 1 מתוך 3
* עותק 2 מתוך 8

* חוזם: 12,5725

* אל: המשרד

* יעדים: מצב/518

* מ:- ווש, נר: 151, תא: 071289, זח: 1530, דח: מ, סג: סב

* תח: @ גס: צפא

* נד: @

אלהם

* סודי ביותר / מידי

* ח.ר.ב

* אל: סמנכ"ל צפ"א

* יועץ מדיני

* מאת: השגרירות, וושינגטון.

* שיחת השגריר - רוס (7.12).

* 1. בפגישה (בהשתתפות מילר הירש והח"מ) נדונו הנושאים
* הבאים: תשובת מצרים והמהלכים הצפויים, ההחלטה בנושא פייצל
* חוסייני ומפגש מלטה. (על שני הנושאים האחרונים בדיווחים
* נפרדים).

* 2. להלן סיכום השיחה בעקבות תשובת מצרים:

* א. רוס התייחס בפתח דבריו לאגרת ששלח המזכיר לשה"ח. ציין
* בהקשר זה בקשתם שנשגר צוות במחצית השניה של השבוע הבא.
* הדגיש כי מעוניינים לזוז במהירות.

* ב. רוס התייחס לשיחת בייקר ארנס (הבוקר) במהלכה אישר שה"ח
* קבלת איגרת, והוסיף כי הפגישה תתקיים וכי אינו צופה לבעיות.
* ארנס הוסיף כי לא יתבטא עד מחר.

* ג. השגריר ציין כי המסר שייצא מירושלים יהיה חיובי.

* ד. רוס סיפר כי טרם קבלת תשובת מצרים הבהיר המזכיר לשה"ח

*

*

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

TO: JCRC

INFO: JCRC

061128Z

FM JCRC

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עותק 2 מתוך 8

* מצרים (וכמוהו עשו זאת רוס וקלי) כי אינם מוכנים להתקדם אם
* התשובה לא תבוא ממצרים. לא חיכו לתגובת אש'פ. מצרים,
* הוסיף, לא יכולה להתעסק במילוי תפקיד של דוור בלבד. אם זו
* כוונת מצרים, כי אז ארה'ב תפסיק את המו'מ.

* ה. רוס הוסיף כי מצרים משוחחת עם גורמים פלסטינים שונים וכי
* עמדתה בסיכומו של דבר מהווה אוסף של עמדות שונות.

* 1. בתשובתו הבהיר מגיד כי המדובר בתגובת מצרים. על בסיס
* הבנה זו מוכנה ארה'ב לעבוד עימם. רוס השווה המצב הנוכחי בו
* מצויה מצרים למצב ששרר באוקט' 81 שעה שסאדאת היה מוכן לזוז
* מבלי להתחשב בתגובות ערביות.

* בהמשך סי'ג דבריו באמרו שכיום מצרים אינה מוכנה לנקוט
* ביוזמה שתדחה, בתהליך גיבוש עמדתה מקיימת מצרים שיחות עם
* טונים ופלסטינים בשטחים, כשהאחרונים נשענים על טונים.

* 2. בהתייחסו לתשובת מצרים מנה רוס שלוש נקודות:

* 1. נכונות מצרית להתקדם על בסיס חמש הנקודות.

* 2. המצרים הודיעו שקיבלו טכסט מאש'פ אותו אין בכוונתם
* להעביר. ('לו היתה תשובה לא היינו מקבלים אותה').

* 3. מצרים מצפה שה- NEEDS AND ABSERVATIONS ידונו בעתיד.

* רוס ציין כי המצרים לא פירטו כוונתם וכי בייקר לא מבין למה
* הכוונה. יכול להיות, הוסיף, שבכך התכוונו לסד'י וכ'ו.

* ח. להערכת רוס מעוניינת מצרים להתקדם על בסיס חמש הנקודות.

* ט. בתגובה לשאלת השגריר הבהיר רוס כי ארה'ב רואה בתגובת
* מצרים תשובה חיובית.

* י. על בסיס תשובת מצרים יש לדברי רוס להתחיל בתהליך לקראת
* מפגש המשולש. מסיבות לו'ז (נסיעת המזכיר לאירופה וחופשת חג
* המולד) יצטרכו לדחות המפגש לינואר. עד אז מעוניינים לקיים
* מפגש בדרגי עבודה, יעשה נסיון לצמצום חילוקי הדעות ולגיבוש
* הבעיות והשאלות עמן יצטרכו שרי החוץ להתמודד.

* יא. רוס ציין כי מצרים מוכנה לשגר משלחת. חזר על כך ששה'ח

1. The first part of the report is a summary of the work done during the year.

2. The second part is a detailed account of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

3. The third part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

4. The fourth part is a detailed account of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

5. The fifth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

6. The sixth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

7. The seventh part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

8. The eighth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

9. The ninth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

10. The tenth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

11. The eleventh part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

12. The twelfth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

13. The thirteenth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

14. The fourteenth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

15. The fifteenth part is a summary of the work done during the year, and is divided into two sections: (a) the work done during the first half of the year, and (b) the work done during the second half of the year.

張子清張子清張子清張子清張子清

美
美
美
美
美
美
美
美
美
美

• 177 出刊

17*

美 美 美



יג"ח
הח"מ

3/8

מצפ"א
טל' 3244

א/ח
10

תש"נ ט' כסלו
1989 7 בדצמבר
אהב 103.01

52833
-שמור-

שיחת מ"מ רה"מ ושר האוצר קלי (5.12)

השתתפו :

מצידם - קלי, בראון, פטרסון ומק-יואן.

מצידנו - השר פרס, סגן שר האוצר, היועץ המדיני של השר, יועצו לעניני תקשורת והח"מ.

להלן הנקודות העיקריות מהשיחה (לאחר שקלי העביר את התדרוך שלו) :

1. ההיבט הכלכלי

לבקשת השר פרס, פירט קלי את הצעותיו הכלכליות של בוש כלהלן :

- א. השלמת הסכם סחר עד יוני 1990. הסכם זה יאפשר הענקת מעמד "MFN" לבריה"מ וכן ביטול תיקון ג'קסון - ווניק.
- ב. הצטרפות בריה"מ ל - GATT, אך רק אחרי "סיבוב אורוגוואי" כלומר לאחר שנה תמימה לפחות, שממילא נחוצה לבריה"מ לעשות התאמות מסוימות ע"מ להתקבל ב - GATT.
- ג. הרחבת התחומים בהם ארה"ב תהיה מוכנה לתת עצות טכניות (התחום הפיננסי, סטטיסטיקה, עסקים זעירים, מדיניות תקציב, מדיניות מסוי, הקמת וניהול בורסות, מדיניות נגד מונופולים ועוד ועוד).
- ד. ביטול ההגבלות הקונגרסיונליות על מתן אשראי לצרכי ייצוא לבריה"מ (קשור לבנק ה - EXIM).
- ה. הענקת ערבויות ממשלתיות לשם ייצוא לבריה"מ.
- ו. הידוק היחסים בין בריה"מ וה - OECD.



- 2 -

לדברי קלי, דומה שגורבצ'וב מעוניין מאוד בכל אחת מההצעות הנ"ל ומתייחס אליהן ברצינות רבה. בתשובה לס/שר האוצר, אישר קלי שהסובייטים לא ביקשו באופן ספציפי את ההצעות הנ"ל, אך בשיחות בייקר - שברנדזה בווימינג בספטמבר ש.ז. ציינו שהם מעונינים ברעיונות בתחום הכלכלי.

2. ההיבט הצבאי

השר פרס ביקש וקיבל פירוט על היבט זה שנידון ביתר הרחבה אצל שר הבטחון (ראו-נא הדיווח על השיחה עם שהב"ט).

3. גורבצ'וב ומדינות מזא"ר

כמדויק, בשיחה עם שה"ח, גורבצ'וב ציין שהוא מדבר רק בשם בריה"מ ואילו שאר מדינות הגוש המזרחי חייבות לדבר בשמן הם. השר פרס העיר שבביקורו בפולין נאמר לו שכיום מדברות "מדינות" מזא"ר ולא "מפלגות" או "המפלגה". פירוש הדבר שקיימת דוקטרינה חדשה.

4. תהליך השלום

בתשובה לשאלה אמר קלי שאין בידינו חדשות לגבי תהליך השלום. מהארץ הוא נוסע למצרים, ואם כי האמריקאים עומדים במגע יום-יומי עם המצרים, טרם התקבלה תשובתם. מצדו ערפאת מזמן שגרירי מדינות ערב, אירופה, בריה"מ וסין ומבשר להם שאש"ף קיבל את חמש הנקודות של בייקר. כשלעצמנו אנו (האמריקאים) ממתנים לתשובה המצרית.

קלי השיב בחיוב לשאלת השר פרס באם המצרים הסכימו להיות ה"משיב" (ה - REPLIER). השגריר בראון התייחס ל"תדהמה" (CONSTERNATION) כאן בארץ מהתנהגות המצרים, אך עולה מהמברקים שהוא מקבל כי המצרים אומרים לאמריקאים שהם מנסים לקבל את התשובה הנכונה ושאינם פסיביים.

השר פרס הסכים שהמצרים מנסים להיות חיוביים. כשלעצמו הוא מבין את בעיותיהם בעולם הערבי. ייתכנו הסתייגויות בארץ אם המצרים לא יבהירו די הצורך שתשובתם היא מצרית. עם זאת דיאלוג עם הפלסטינאים נחוץ מאוד לישראל.

קלי התעניין בדעת הקהל בישראל ומכאן עברה השיחה לניתוח התמורות הפוליטיות במגזרים שונים של הציבור בארץ כאשר השר פרס הדגיש שמפלגת העבודה מעונינת יותר בקידום תהליך השלום מאשר בעניינים ושיקולים מפלגתיים.

רשם : יוסף למדן (7.12.89)



מצפ"א
טל' 3244

ט' כסלו
7 בדצמבר
תש"נ 1989
אהב 103.01

אמ"ן

52831
ס.נ.ד.י

הנדון: שיחת שהב"ט עם קלי - (5/12)

השתתפו :

מצידם - קלי, בראון, פטרסון ומק-יואן.

מצידנו - שר הבטחון, יועץ השר לעניני תקשורת, ר' אמ"ן, מזכ"צ, שלישי
השר, מקש"ח והח"מ.

להלן הנקודות העיקריות (לאחר שקלי העביר את התידור שלו) :

1. ההיבט הצבאי/פר"נ

לבקשת שהב"ט, פירט קלי את הצעות בוש בתחום הנ"ל כלהלן :

א. ארה"ב תסכים להפסיק את הייצור של נשק כימי מסוג הבינארי אם וכאשר הסובייטים יסכימו לאמנת או"ם הבאה לאסור - לפי התנאים האמריקאים - על ייצור נשק כימי. קלי ציין שיש בהצעה זו שינוי בעמדה האמריקאית.

ב. הנשק והציוד הקונבנציונליים של שתי המעצמות יושמדו עד כדי 20 אחוזים של הרמה האמריקאית הנוכחית.

ג. צמצום מספר החיילים של שתי המעצמות באירופה לרמה של 275,000 חייל לכל צד, וחתימה בוינה על הסכם להקטנת כוחות אם יושג הסכם כזה.

ד. האצת תהליך START כאשר המטרה היא לחתום על אמנה בפיסגה הפורמלית ביוני 1990. בהקשר זה יסע בייקר למוסקבה בינואר 1990 ע"מ לדון באספקטים שונים, לרבות AIR LAUNCHED CRUISE MISSILES TELEMETRY NON-DEPLOYED MISSILES (SPARES, RELOADS), MISSILES INSCRIPTION DURING TESTING.



ה. השלמת שתי אמנות שטרם אושרו :

PEACEFUL NUCLEAR EXPLOSION TREATY.
THRESH-HOLD TEST BAN(1974)

1. שיתוף פעולה מצד הסובייטים להגביל הפצת טכנולוגיית טילים תוך שמירת ההגבלות הנקבעות ב-MTCR.

2. הצעה מסוג אחר בתחום הפתיחות הצבאית והיא פרסום תקציב ההגנה של בריה"מ, וכן פירסום מידע על מצב הנכונות הצבאית, תכניות חומש וכו', מידע שהממשל בארה"ב משחרר באופן שיגרתי לקונגרס ארה"ב.

2. לבנון

שהב"ט העיר שטענת גורבצ'וב לפיה אינו יודע על הגברת הכוחות הסוריים בלבנון הינה "משונה". מצדו, חזר קלי על המסרים שהאמריקאים מעבירים לסורים ולאחרים בהם מתריעים נגד עימות צבאי.

השר שאל את קלי אם הוא מכיר את הנשיא החדש. קלי אישר שהוא מכיר אותו היטב בהעירו שמכל המועמדים האפשריים אינו רע ובוודאי אינו הרע ביותר.

קלי התעניין במידע העדכני שיש לנו על המתרחש בביירות, וראש אמ"ן הצביע בין היתר על הכוחות הסורים המקיפים את ביירות וכן על גיחות חיל האוויר הסורי מעל שמי המובלעת הנוצרית, ככל הנראה לשם איסוף מידע וחיפוש אחרי טילים ק/ק (אולי פראגים). דומה שהם ממתינים ואין אנו יודעים בדיוק מה תוצאות שיחות שלושת שרי החוץ העומדות להתפרסם היום (5.12).

קלי שאל אם להערכתנו החליטו הסורים לתקוף את ארמון הנשיא. ר' אמ"ן השיב כי נשאר רק שאלת העיתוי כי אחרת אי-אפשר להסביר את תגבור הכוחות מסביב לביירות. שהב"ט העיר שככל הנראה מעדיפים הסורים לא להשתמש בכוח, והשאלה היא לכמה זמן הם יכולים להמתין. כלשעצמו יהיה מופתע אם, לאחר פרק זמן מסויים בו ינסו להשיג פתרון פוליטי, לא ישתמשו הסורים בכוח. ייתכן מבצע קטן וכירורגי באיזור בעבדה.

קלי שאל אם ביכולת הסורים להמתין 6 (שישה) חודשים. תשובת ר' אמ"ן : הרבה פחות. עם זאת ברור שאינם רוצים להביא להריגת חייליהם ברחובות ביירות. הלחימה לא תהיה פשוטה, אפילו לסורים. קלי הגיב שההערכה זו תואמת את הניתוח שלו.

בראון התעניין באפשרות של הימצאות טילי פראג במובלעת הנוצרית. השר ענה שאין לנו מידע פוזיטיבי אך על פי הגיחות שהסורים בצעו נראה שהם מאמינים שטילים כאלה מצויים במובלעת. ר' אמ"ן הוסיף שנודע לנו לפני חודשים מספר ממקורות נוצריים כי התקבלו מהעיראקים טילים עם טווח של 60 (ששים) ק"מ.

קלי חזר על המסרים לסובייטים לגבי רצינות ההתנגדות האמריקאית לעימות צבאי במובלעת.



3. תהליך השלום

תוך התייחסות לדיווח קלי על הדיון בנדון במלטה ציין בראון שארה"ב טרם קבלה את תשובתה הרשמית של מצרים. השר העיר שלדעתו הסובייטים הפצירו בהם לדחות העברת תשובתם עד לאחר הפיסגה.

קלי ובראון הזכירו את התפתחויות סוף השבוע האחרון בתוניס ובתשובה לשר, קלי אמר שהיה זה בלאווי שיזם את מסירת תשובת אש"ף לידי פלטרואו.

השר ציין שהכרוז האחרון בשטחים יוצא חוצץ נגד נקודות בייקר. ר' אמ"ן העיר שכרוז זה אינו חתום ולא ברור מי עומד מאחוריו, אם כי ההוראות מתוניס כבר קבעו שיש להתנגד לנקודות בייקר. אך עתה נקלטות הנחיות ברדיו בגדד לפיהן אש"ף קבל את תוכנית בייקר ויש להמתין.

4. עניני פח"ע ואליםות בשטחים

השר מסר שרק עכשיו חזר מעזה. להערכתו בימים הקרובים צפויה הגברה ניכרת של הטרור בשטחים. בהקשר זה מסר פרטים על חוליית 5 המחבלים שחוסלו לא הרחק מגבול מצרים (בעת המסירה טרם התפרסמו הידיעות על תקרית זו). השר ציין שנראה לנו כי מחבלים אלה השתייכו לפת"ח.

קלי ביקש לדעת אם זה נסיון החדירה השני השנה מעבר לגבול עם מצרים. נענה בשלילה ואף הוזכרו נסיונות החדירה מאדמת ירדן. קלי הביע הפתעה, בציינו שלא מזמן נפגש בווישינגטון עם שר הבטחון הירדני שטען כי מניעת חדירות כאלה היא הקדימות הראשונה שלו.

השגריר הוסיף כי לטענת הירדנים, הם סלקו את פת"ח מזרח/כוח 17. ר' אמ"ן השיב שאין זה אמת. לנו ראיות שמשרדיהם של גופים טרוריסטיים אלה עדיין פתוחים בירדן והוראות יוצאות מהם. השר הצטרף לדברי ר' אמ"ן שעמד על ההבחנה הבסיסית שהירדנים עושים בין ביצוע מעשי טרור מאדמתם לבין התרת תכנון מעשים כאלה שיתבצעו בשטחים וישראל.

5. ישראל - דרא"פ - בנפרד.

רשם : יוסף למדן (7.12.89).



Handwritten signature and initials in blue ink.

מצפ"א
טל' 3244

ט' בסלו
7 בדצמבר
1989
אהב 103.01

א/ר
7

52833
-שמו-

שיחת מ"מ רה"מ ושר האוצר קלי (5.12)

השתתפו :

מצידם - קלי, בראון, פטרסון ומק-יואן.

מצידנו - השר פרס, סגן שר האוצר, היועץ המדיני של השר, יועצו לעניני תקשורת והח"מ.

להלן הנקודות העיקריות מהשיחה (לאחר שקלי העביר את התדרוך שלו) :

1. ההיבט הכלכלי

לבקשת השר פרס, פירט קלי את הצעותיו הכלכליות של בוש כלהלן :

- א. השלמת הסכם סחר עד יוני 1990. הסכם זה יאפשר הענקת מעמד "MFN" לבריה"מ וכן ביטול תיקון ג'קסון - ווניק.
- ב. הצטרפות בריה"מ ל - GATT, אך רק אחרי "סיבוב אורוגוואי" כלומר לאחר שנה תמימה לפחות, שממילא נחוצה לבריה"מ לעשות התאמות מסויימות ע"מ להתקבל ב - GATT.
- ג. הרחבת התחומים בהם ארה"ב תהיה מוכנה לתת עצות טכניות (התחום הפיננסי, סטטיסטיקה, עסקים זעירים, מדיניות תקציב, מדיניות מסוי, הקמת וניהול בורסות, מדיניות נגד מונופולים ועוד ועוד).
- ד. ביטול ההגבלות הקונגרסיונליות על מתן אשראי לצרכי ייצוא לבריה"מ (קשור לבנק ה - EXIM).
- ה. הענקת ערבויות ממשלתיות לשם ייצוא לבריה"מ.
- ו. הידוק היחסים בין בריה"מ וה - OECD.



- 2 -

לדברי קלי, דומה שגורבצ'וב מעוניין מאוד בכל אחת מההצעות הנ"ל ומתייחס אליהן ברצינות רבה. בתשובה לס/שר האוצר, אישר קלי שהסובייטים לא ביקשו באופן ספציפי את ההצעות הנ"ל, אך בשיחות בייקר - שברנדזה בווימינג בספטמבר ש.ז. ציינו שהם מעוניינים ברעיונות בתחום הכלכלי.

2. ההיבט הצבאי

השר פרס ביקש וקיבל פירוט על היבט זה שניידון ביתר הרחבה אצל שר הבטחון (ראו-נא הדיווח על השיחה עם שהב"ט).

3. גורבצ'וב ומדינות מזא"ר

כמדווח, בשיחה עם שה"ח, גורבצ'וב ציין שהוא מדבר רק בשם בריה"מ ואילו שאר מדינות הגוש המזרחי חייבות לדבר בשמן הס. השר פרס העיר שבביקורו בפולין נאמר לו שכיום מדברות "מדינות" מזא"ר ולא ה"מפלגות" או "המפלגה". פירוש הדבר שקיימת דוקטרינה חדשה.

4. תהליך השלום

בתשובה לשאלה אמר קלי שאין בידינו חדשות לגבי תהליך השלום. מהארץ הוא נוסע למצרים, ואם כי האמריקאים עומדים במגע יום-יומי עם המצרים, טרם התקבלה תשובתם. מצדו ערפאת מזמן שגרירי מדינות ערב, אירופה, בריה"מ וסין ומבשר להם שאש"ף קיבל את חמש הנקודות של בייקר. כשלעצמנו אנו (האמריקאים) ממתינים לתשובה המצרית.

קלי השיב בחיוב לשאלת השר פרס באם המצרים הסכימו להיות ה"משיב" (ה - REPLIER). השגריר בראון התייחס ל"תדהמה" (CONSTERNATION) כאן בארץ מהתנהגות המצרים, אך עולה מהמברקים שהוא מקבל כי המצרים אומרים לאמריקאים שהם מנסים לקבל את התשובה הנכונה ושאינם פסיביים.

השר פרס הסכים שהמצרים מנסים להיות חיוביים. כשלעצמו הוא מבין את בעיותיהם בעולם הערבי. ייתכנו הסתייגויות בארץ אם המצרים לא יבהירו די הצורך שתשובתם היא מצרית. עם זאת דיאלוג עם הפלסטינאים נחוץ מאוד לישראל.

קלי התעניין בדעת הקהל בישראל ומכאן עברה השיחה לניתוח התמורות הפוליטיות במגזרים שונים של הציבור בארץ כאשר השר פרס הדגיש שמפלגת העבודה מעוניינת יותר בקידום תהליך השלום מאשר בעניינים ושיקולים מפלגתיים.

רשם : יוסף למדן (7.12.89)



מצפ"א
טל' 3244

ט' כסלו
7 בדצמבר
1989
אהב 103.01

א/רה"ק

52831
ס ד י

הנדון: שיחת שהב"ט עם קלי - (5/12)

השתתפו :

מצידם - קלי, בראון, פטרסון ומק-ינאן.

מצידנו - שר הבטחון, יועץ השר לענייני תקשורת, ר' אמ"ן, מזכ"צ, שלישי השר, מקש"ח והח"מ.

להלן הנקודות העיקריות (לאחר שקלי העביר את התידור שלו) :

1. ההיבט הצבאי/פר"נ

לבקשת שהב"ט, פירט קלי את הצעות בוש בתחום הנ"ל כלהלן :

א. ארה"ב תסכים להפסיק את הייצור של נשק כימי מסוג הבינארי אם וכאשר הסובייטים יסכימו לאמנת או"ם הבאה לאסור - לפי התנאים האמריקאים - על ייצור נשק כימי. קלי ציין שיש בהצעה זו שינוי בעמדה האמריקאית.

ב. הנשק והציוד הקונבנציונליים של שתי המעצמות יושמדו עד כדי 20 אחוזים של הרמה האמריקאית הנוכחית.

ג. צמצום מספר החיילים של שתי המעצמות באירופה לרמה של 275,000 חייל לכל צד, וחתימה בוינה על הסכם להקטנת כוחות אם יושג הסכם כזה.

ד. האצת תהליך START כאשר המטרה היא לחתום על אמנה בפיסגה הפורמלית ביוני 1990. בהקשר זה יסע בייקר למוסקבה בינואר 1990 ע"מ לדון באספקטים שונים, לרבות AIR LAUNCHED CRUISE NON-DEPLOYED MISSILES (SPARES, RELOADS), MISSILES TELEMETRY INSCRIPTION DURING TESTING.



ה. השלמת שתי אמנות שטרם אושרו :

PEACEFUL NUCLEAR EXPLOSION TREATY.
THRESH-HOLD TEST BAN (1974)

ו. שיתוף פעולה מצד הסובייטים להגביל הפצת טכנולוגיית טילים תוך שמירת ההגבלות הנקבעות ב-MTCR.

ז. הצעה מסוג אחר בתחום הפתיחות הצבאית והיא פרסום תקציב ההגנה של בריה"מ, וכן פירסום מידע על מצב הנכונות הצבאית, תכניות חומש וכו', מידע שהממשל בארה"ב משחרר באופן שיגרתי לקונגרס ארה"ב.

2. לבנון

שהב"ט העיר שטענת גורבצ'וב לפיה אינו יודע על הגברת הכוחות הסוריים בלבנון הינה "משונה". מצדו, חזר קלי על המסרים שהאמריקאים מעבירים לסורים ולאחרים בהם מתריעים נגד עימות צבאי.

השר שאל את קלי אם הוא מכיר את הנשיא החדש. קלי אישר שהוא מכיר אותו היטב בהעירו שמכל המועמדים האפשריים אינו רע ובוודאי אינו הרע ביותר.

קלי התעניין במידע העדכני שיש לנו על המתרחש בבירות, וראש אמ"ן הצביע בין היתר על הכוחות הסורים המקיפים את ביירות וכן על גיחות חיל האוויר הסורי מעל שמי המובלעת הנוצרית, ככל הנראה לשם איסוף מידע וחיפוש אחרי טילים ק/ק (אולי פראגים). דומה שהם ממתינים ואין אנו יודעים בדיוק מה תוצאות שיחות שלושת שרי החוץ העומדות להתפרסם היום (5.12).

קלי שאל אם להערכתנו החליטו הסורים לתקוף את ארמון הנשיא. ר' אמ"ן השיב כי נשאת רק שאלת העיתוי כי אחרת אי-אפשר להסביר את תיגבור הכוחות מסביב לביירות. שהב"ט העיר שככל הנראה מעדיפים הסורים לא להשתמש בכוח, והשאלה היא לכמה זמן הם יכולים להמתין. כלשעצמו יהיה מופתע אם, לאחר פרק זמן מסוים בו ינסו להשיג פתרון פוליטי, לא ישתמשו הסורים בכוח. ייתכן מבצע קטן וכירורגי באיזור בעבדה.

קלי שאל אם ביכולת הסורים להמתין 6 (שישה) חודשים. תשובת ר' אמ"ן : הרבה פחות. עם זאת ברור שאינם רוצים להביא להריגת חייליהם ברחובות ביירות. הלחימה לא תהיה פשוטה, אפילו לסורים. קלי הגיב שהערכה זו תואמת את הניתוח שלו.

בראון התעניין באפשרות של הימצאות טילי פראג במובלעת הנוצרית. השר ענה שאין לנו מידע פוזיטיבי אך על פי הגיחות שהסורים בצעו נראה שהם מאמינים שטילים כאלה מצויים במובלעת. ר' אמ"ן הוסיף שנודע לנו לפני חודשים מספר ממקורות נוצריים כי התקבלו מהעיראקים טילים עם טווח של 60 (ששים) ק"מ.

קלי חזר על המסרים לסובייטים לגבי רצינות ההתנגדות האמריקאית לעימות צבאי במובלעת.



3. תהליך השלום

תוך התייחסות לדיווח קלי על הדיון בנדון במלטה ציין בראון שארה"ב טרם קבלה את תשובתה הרשמית של מצרים. השר העיר שלדעתו הסובייטים הפצירו בהם לדחות העברת תשובתם עד לאחר הפיסגה.

קלי ובראון הזכירו את התפתחויות סוף השבוע האחרון בתוניס ובתשובה לשר, קלי אמר שהיה זה בלאווי שיזם את מסירת תשובת אש"ף לידי פלטרן.

השר ציין שהכרוז האחרון בשטחים יוצא חוצץ נגד נקודות בייקר. ר' אמ"ן העיר שכרוז זה אינו חתום ולא ברור מי עומד מאחוריו, אם כי ההוראות מתוניס כבר קבעו שיש להתנגד לנקודות בייקר. אך עתה נקלטות הנחיות ברדיו בגדד לפיהן אש"ף קבל את תוכנית בייקר ויש להמתין.

4. עניני פח"ע ואלימות בשטחים

השר מסר שרק עכשיו חזר מעזה. להערכתו בימים הקרובים צפויה הגברה ניכרת של הטרור בשטחים. בהקשר זה מסר פרטים על חוליית 5 המחבלים שחוסלו לא הרחק מגבול מצרים (בעת המסירה טרם התפרסמו הידיעות על תקרית זו). השר ציין שנראה לנו כי מחבלים אלה השתייכו לפת"ח.

קלי ביקש לדעת אם זה נסיון החדירה השני השנה מעבר לגבול עם מצרים. נענה בשלילה ואף הוזכרו נסיונות החדירה מאדמת ירדן. קלי הביע הפתעה, בציינו שלא מזמן נפגש בווינגטון עם שר הבטחון הירדני שטען כי מניעת חדירות כאלה היא הקדימות הראשונה שלו.

השגריר הוסיף כי לטענת הירדנים, הם סלקו את פת"ח מזרח/כוח 17. ר' אמ"ן השיב שאין זה אמת. לנו ראיות שמשרדיהם של גופים טרוריסטיים אלה עדיין פתוחים בירדן והוראות יוצאות מהם. השר הצטרף לדברי ר' אמ"ן שעמד על ההבחנה הבסיסית שהירדנים עושים בין ביצוע מעשי טרור מאדמתם לבין התרת תכנון מעשים כאלה שיתבצעו בשטחים וישראל.

5. ישראל - דרא"פ - בנפרד

רשם : יוסף למדן (7.12.89).

דחיפות: בתול לבוקר.	שגרירות ישראל / וושינגטון	דד: _____
סוג: שמור	טופס פרוק	פתוח: _____
תאריך וזמן חשוד:		אל: מנהל מצפ"א
כס' פרוק: <u>הפסד:</u>	א/מ/ז	דד: סמנכ"ל צפ"א ופרן. לשכת שה"ח.
183		כאח: דוד פלג, וושי

מרכז קרט

משיחה עם פרו"פ קן שטיין:

1. למשפחה המתמנת את הפרס קשרים עם אדוארד סעיד.
2. משנודע ^{לער} הכוונה להעניק הפרס לאלחק/בצלם אמר ~~שטיין~~ לקרט שלדעתו זוהי טעות קשה וטרב לכתוב ראשי הפרקים לנאומו.
3. שטיין ספק לקרט נתונים על האינתיפאדה לצורך נאומו כאשר מטרתו לשים נדברים בהקשר, והעביר אליו גם פרו"פ על צעדים משמעותיים נגד חיילים שחרגו מההוראות. קרט קיבל נתונים גם מאגף זכויות האדם במרכז קרט, כולל הצעה לנאום. קרט כותב היום ומחר את הנאום.

פלג.

סיכום שיחה עם פלג ואלחק - 12.12.89
 3. פלג יודע על הצעה לנאום של קרט
 1. פלג יודע על הצעה לנאום של קרט
 1. פלג יודע על הצעה לנאום של קרט
 2. פלג יודע על הצעה לנאום של קרט
 1. פלג יודע על הצעה לנאום של קרט

תפוצה:

- 5 -

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.



שגרירות ישראל
ושינגטון

טופס מברק

דף 1 מתוך 1 דפים
סוג בטחוני: שמור
דחיפות: בהול לבוקר
תאריך וז"ח: 7/12/89
מס' מברק:

אל: המשרד

177

אל: מנהל ממצפ"א.
דע: סמנכ"ל צפ"א ופרן. לשכת שה"ח

מרכז קרט

1. מפרופ' קן שטיין, ממרכז קרט, שנוסח הנאום שהוכן לקרט לארוע
ע"י LEA LETHERLY ממרכז קרט, הוא רע ונוקט בלשון בוטה וקשה.
קרט עומד להתקשר עם שטיין ^{שטיין} להביא למיתון הנאום תוך
ציון החלטתנו להשתתף בארוע.

2. שוחחתי עם סטווארט איזנשטט שיבריק לקרט ויציין שעודד אותנו
להשתתף ומבקש שהנאום שינשא יהיה מתון. אדבר הערב עם שטיין,
ועקוב בקשר עם ADL בנושא.

3. נהיה בקשר טלפוני מחר להחלטה סופית. קיימת תמיד האופציה
להתקשר ברגע האחרון ולומר שהקונסול חלה ולא יוכל להשתתף.
דואגים להעביר המסר שאם הנאום שינשא יהיה קצוני נציגנו עלול
להחליט לעזוב את הטכס.

4. המנהל הולטר היום לעיכוי קרט למחרת בקל.

פלב

END

שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק

ק: 1
כתוב: 2

דחיות: כ"ד

סוג: שגריר

תאריך וזמן חשור:

אל: מצפ"א, ממ"ד, הסברה.

פס' פרוק:

הפסד:

186

מל

פאת: השגרירות, וושינגטון.

תהליך השלום/אינטפאדה/אשיף

מכון המחקר הושינגטוני C. S. I. S. ערך ב-7.12 כינוס לרגל "שנתיים לאנתיפאדה". נכחו בקהל כ-100 איש. להלן מהכנס:

1. ארון מילר (מחמ"ד)

- א. הדגיש הסיבות להתמקדות הממשל ברעיון הבחירות בשטחים: הבחירות אמורות לשנות האווירה בשטח, לשנות גישות ישראל והפלס'י אלה לאלה, ולפתח תהליך מדיני.
- ב. לשם כך צריך דיאלוג ישראלי פלס'י. לאחר שהתקבלו תשובות חיוביות מישראל ומצרים יש בסיס משותף לדיאלוג. עתה צריך לדון בדאגות (concerns) הצדדים לגבי 5 הנקודות, בהרכב המשלחת הפלס'י ובסדה"י.

ג. התקדמות תלויה ביכולתנו לתמרן ובקיום גישות ריאליסטיות בקרב הצדדים, אם הצדדים יגשו לנושא בראש פתוח אנו יכולים לסייע להם. יש סיכוי סביר (reasonable chance) לנוע קדימה. צריך להניע הצדדים מתיאולוגיה להתמקדות בנקודות החשובות.

ד. בשנה האחרונה רעיון הדיאלוג הישראלי-פלס'י זכה לאמינות; נוף התהליך השתנה - מעיסוק בנושאים מלאכותיים-לנושאים העשויים להניב תוצאות מוחשיות. יתכן כי אין אזהבים הדיאלוג והבחירות - אך הכל מדברים על כך; יש יותר ריאליזם והבנה בין הצדדים לגבי האפשרויות. ה. סיים בהערה אישית - לראשונה בתולדות הסכסוך: ישראלים ופלס'י מביטים אלה אל אלה באורח בו לא הביטו בעבר. זהו השלב הראשון בדרך לדיאלוג.

ו. בין השאלות: התבקש להתייחס לדבריו של ראה"מ שמיר, אמר כי איננו מתכוון להעיר על דברי ראה"מ וכי "כל אחד (מהצדדים י,א), מנסה להתקדם בתוך סביבתו הפוליטית".

2. חנאן עשראוי (אונ' ביר-זית):

א. האנתיפאדה העלתה בקרב הפלס'י את, בולטות ההסדר הפוליטי כפתרון לסכסוך, וחיזקה הלגיטימציה של אשיף ואחדות המחנה הפלס'י.

ב. פרוק (dismantle) שיתוף הפעולה עם ישראל. מאז תחילת האנתיפאדה, הוא חלק מההגדרה מחדש (redefinition) של החברה הפלס'י, ומקור של כבוד (לה).

ג. הכרת ישראל את הפלס'י היתה מעורבת תמיד בנימת עליונות, ואף גזענות. אפו מכירים את ישראל מבפנים. אנו מוכנים לראות בישראל ברת שית, למרות מדיניות הדיכוי הקולקטיבי מצידה.

תפוצה:

- 36 -

דחיפות:	סגירות ישראל/וויסינגטון	קד: 2
סוג:	טופס פרוק	פתוח: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
תפסיד:		
186		פאת:

- ד. אשייף החליט לא לדחות את 5 נקודות בייקר ולקבל הדיאלוג עם ישראל.
- ה. מה עושים האמריקאים על מנת לתרגם עקרונותיהם למעשה? הדגישה עקרון האדמה תמורת שלום.
- ו. התייחסה לדברי מילר וקבעה: רק אשייף מדבר בשם הפלס'. לא יכולה להיות חטיפה (hijacking) של הייצוג הפלס'; יש להגדיר בברור את תפקיד המתווכים בדיאלוג (בין ישראל לפלס' י, א, ג).
- ז. צריך להיות סד"י פתוח; קיימת סתירה בין הדיבורים על השלום לבין מעשי ישראל בשטח ולכן קשה לפלס' לקשור עצמם לתהליך שלא ברוך לאן הוא מוביל. "כששומעים את ארון מילר אפשר לחשוב ש- *deus ex machina* חתקימנה בחירות והכל יבוא על פתרונו".
- ז. יזמת אשייף באלג'יר היתה הצעד האמיץ ולא יזמת שמיר היא היכולה להניע התהליך.
3. ח'אלד אלחסן (אשייף) - עפ"י דברים שנמסרו לנו ע"י אחד הנוכחים בכינוס:
- א. אשייף תומך בפתרון של שתי מדינות. חמש דקות לאחר הקמת המדינה הפלס' העצמאית יתחיל בשיחות עם ירדן על קונפדרציה. (בנימת אירוניה)
- מוכנים לסיפוח השטחים ע"י ישראל אם זו תעניק זכויות דמוקרטיות שוות לפלס'.
- ב. ביחס לחיסול ערבים ע"י ערבים - זה קורה בכל חברה. גם יהודים רוצחים יהודים. יהודים חסלו משתפי פעולה עם הגסטפו. יהודים חסלו נאצים. יהודים תפסו את אייכמן והרגו אותו.
- ג. החמאס נמצא תחת המטריה האשפייית, והסכים לא להוות מכשול להתליך המדיני.

אמיתי - פלג.

מסוד החוק-מחלקת הקשר

5707

תאריך : 08.12.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,5707

אל: המשרד

יעדים: מצב/519, בטחון/318

מ-: ווש, נר: 155, תא: 071289, זח: 1600, דח: מ, סג: סו

תח: ס: צפא

נד: 8

1
7 (נ) / ע

סודי/מיידי

אל : סמנכל צפא

דע : יועץ מדיני ושר החוץ, מנכל משרד רה"מ', לשכת שהבט

מאת: שטיין, וושינגטון

פייסל חוסייני

1. בשיחתו עם השגריר תאר רוס את ההחלטה בעניינו של חוסייני כמדאיגה. סבור שההחלטה במיוחד על רקע תגובת מצרים, אינה עולה בקנה אחד עם רצונו בקידום הדיאלוג עם הפלסטינים.

2. רוס ציין שהופתע מהחלטת שהבט, שאינה עולה בקנה אחד עם תגובתו החיובית לתשובת מצרים.

3. רוס ציין כי האינטרס הישראלי צריך להיות להגביר משקלם וכוח המיקוח של אישים מהשטחים. הצעד שננקט מנוגד לאינטרס זה.

4. השגריר שהבטיח להעביר המסר ציין כי חוסייני יוכל להמשיך לפעול בירושלים.

שטיין

לב

** 0131

718

著者

普

**

12,5706:0710

אל: המשך

124/מנמ, 502/מצב:ם'עד'י

מ-: ווש, נר: 156, תא: 071289, חז: 1600, חד: מ, גס: ו

תח: @ סג: צפא

6:71

1/2/20

סודי/מיידי

ל: מצפה, מזמ, ממד

מאת: שטיינ, השגרירות, ווינגטון

מפגש בוש - גורבצ'וב: שיחת השגריר - ס/היועץ לבטחון
לאומי גייטס (8/12).

1. בפגישתו עם השגריר (בהשתתפות האס והח'מ') התייחס גייטס למספר נושאים שנידונו במפגש.

2. להלן סיכום השיחה:

'773 ,N

1) סיבוב השיחות הראשון הוקדש לדיון בנושאים בילטרליים ולהתפתחויות במזרח.

(2) סיבוב השיחות השני הוקדש לדיון בנושאים רגיונליים. עיקר הדיון יוחד לאמרכז ולאפגניסטן. המזהה (לבנון וטהליך השלום) נדון הצרות.

(3) הנשיא שפתח את הדיונים העלה הצעות ויזמות בשורת נושאים. גורבצ'וב הגיב 'בדרך פילוסופית'.

44) תאר את גישתו של גורבצ'וב כ'עסקית'. בדרך הצגתו את בעיותיה של בריהם, לא ניכרה משום פאניקה או תחושת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יאוש. ניכר היה שהאיש מכיר את המצב הרציני בו מצויה בריהם.

ב. נושאים רגיונליים:

(1) אפגניסטן:

- האס ציין שבדיון בנושא (שהיה כללי) לא הוצגו עמדות חדשות.

- הנשיא חזר על הצורך במציאת פתרון פוליטי ובסילוקו של נג'יבילה.

- העלה רעיונות לגבי ה-MODALITIES לקידום פתרון מדיני.

(2) מזהת

- בדיון הקצר שנערך הבהיר הנשיא עמדת ארה"ב לגבי נושא חידוש היחסים עמנו אם ברצונה להשפיע על התהליך. כמו כן הבהירו שלארה"ב אין כוונה להשאיר את בריה'מ' בחוץ. הדגיש כי מצפה שינצלו יכולת השפעתם באזור באופן קונסטרוקטיבי. ציין הסיכוי לקידום התהליך.

- בתשובה לשאלת השגריר לגבי דברי הנשיא במסיבת העיתונאים (מהם השתמע ששתי המעצמות אינן רחוקות בעמדותיהן לגבי התהליך), טען גייטס כי יש לפרש את תשובת הנשיא בהקשר של הערכות שהשמיע גורבצ'וב בנושא לבנון ודברי גורבצ'וב בזכות פתרון הסכסוך בדרכי שלום.

- לשאלה נוספת של השגריר האם לא ניתן לפרש את תשובת הנשיא כניצן ראשון בשת"פ' בינמעצמתי בתהליך חזר גייטס וציין כי בתשובתו ניסה הנשיא להיות POLITE. הציע כי לא ננסה לקרוא יותר מדי בין השורות. חזר על כך שבשיחה התגלתה הערכה כללית כיצד ממשיכים במאמץ לפתור המשבר הלבנוני. כמו כן הושגה הבנה בדבר החשיבות במציאות פתרון לסכסוך באמצעות מו'מ'. גייטס הדגיש כי לא ראה בחומר דבר המצביע על כוונה ללכת מעבר להסכמה הכללית.

- בהקשר לחידוש היחסים ציין האס כי תגובת בריה'מ' היתה טובה. התחושה הכללית היא שזו שאלה של עיתוי.

1. The first part of the report is devoted to a general description of the work done during the year.

2. The second part contains a detailed account of the results of the various experiments.

3. The third part is devoted to a discussion of the results and their significance.

4. The fourth part contains a summary of the work done during the year and a list of references.

5. The fifth part is devoted to a discussion of the results and their significance.

6. The sixth part contains a summary of the work done during the year and a list of references.

7. The seventh part is devoted to a discussion of the results and their significance.

8. The eighth part contains a summary of the work done during the year and a list of references.

9. The ninth part is devoted to a discussion of the results and their significance.

10. The tenth part contains a summary of the work done during the year and a list of references.

11. The eleventh part is devoted to a discussion of the results and their significance.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

- נושא אספקת נשק סובייטי למזתת לא עלה לדברי גייטס בשיחות.

- להערכת גייטס הסיבה לכך שנושא המזתת לא נידון באריכות, נובעת מכך שארהב ממתינה לראות שינוי בגישה הסובייטית במזתת שיצביע על כך שביכולתה למלא תפקיד קונסטרוקטיבי. 'אחרי עשרים שנות דיונים עם הסובייטים הרבה לא השתנה'. כל עוד בריהם' לא תנרמל יחסיה עמנו ובמקביל תלחץ על הקליינטים שלה, לא ניתן לדבר על תפקיד קונסטרוקטיבי סובייטי במזתת.

- בתשובה לשאלה ביחס למשמעות דברי זוטוב (בראיון לווינגטון פוסט) ציין גייטס כי הסיבה להחלטת בריהם' לקצץ בסיוע הצבאי אינה אסטרטגית או פוליטית, אלא כלכלית. הוסיף כי מידע שבידם מצביע על לחץ סובייטי על סוריה בנושא החוב הסורי.

ג. המצב הפנימי בבריהם'

1) בהקשר לדיון במצב הכלכלי בבריהם' סיפר גייטס כי הנשיא היה מופתע מההבנה המועטה שיש לסובייטים לגבי בעיותיהם מחד גיסא, ולגבי הפילוסופיה העומדת ביסוד כלכלת שוק חפשי מאידך גיסא.

2) א-פרופו מצבה הכלכלי של בריהם' סיפר גייטס כי בוש הציג בפני גורבצ'וב נתונים לגבי היקף הסיוע השנתי הסובייטי לעולם השלישי (שהסתכם ב-15 מיליארד דולר בשנה שעברה) והביא דוגמאות מספר למה שבריהם' יכולה היתה לעשות לו היתה משקיעה הסכום לשיפור מצבה הכלכלי.

ד. פיקוח על החימוש

1) C.F.E (קיצוץ נשק קונבנציונאלי) להערכת גייטס ההסכם לא יהיה מוכן לחתימה בפסגת יוני.

2) נשק כימי - אם במידה ובריהם' תקבל ההצעות אותן העלה הנשיא, תהיה ארהב לדברי גייטס מוכנה לוותר על כוונתה למודרניזציה של הנשק הכימי.

3) START - גייטס מעריך כי עיקר המאמץ בחדשים הקרובים יעשה בתחום זה.

1. The first part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

2. The second part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

3. The third part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

4. The fourth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

5. The fifth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

6. The sixth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

7. The seventh part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

8. The eighth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

9. The ninth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

10. The tenth part of the document is a letter from the author to the reader, in which the author explains the purpose of the document and the reasons for its publication.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4) קיצוץ ציים - ארהב אינה מעוניינת להכנס למו'מ' בנושא זה. חד וחלק אליבא דגייטס.

ה. איחוד גרמניה:

1) גייטס סיפר כי גורבצ'וב גילה 'חוסר נוחות' בנושא האיחוד.

2) בדיון שהתקיים במפגש נאטו הביעו חלק מהמשתתפים (נקב בשמו של אנדריאס טאצר) נסיגה לנוכח האפשרות לאיחוד.

ז. סיכום:

1) לדברי גייטס המפגש התנהל לשביעות רצונו המלאה של הנשיא שחש שהכימיה בינו לגורבצ'וב היתה טובה.

שטיין

יג

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בנצור, מצפא, גוברין, מזאר

1. The first step is to determine the scope of the project. This involves identifying the goals, objectives, and deliverables of the project.

2. The second step is to develop a project plan. This involves creating a timeline, identifying resources, and establishing communication protocols.

3. The third step is to execute the project plan. This involves implementing the tasks and activities outlined in the plan, while monitoring progress and adjusting as needed.

4. The fourth step is to close the project. This involves finalizing all tasks, evaluating the project's performance, and documenting the results.

5. The fifth step is to evaluate the project. This involves assessing the project's overall success, identifying lessons learned, and determining areas for improvement.

6. The sixth step is to report on the project. This involves preparing a final report that summarizes the project's progress, results, and conclusions.

7. The seventh step is to archive the project. This involves storing all project documents and data in a secure location for future reference.

8. The eighth step is to celebrate the project's success. This involves recognizing the team's efforts and achievements, and sharing the project's success with stakeholders.

9. The ninth step is to conduct a post-project review. This involves gathering feedback from stakeholders and team members, and using this feedback to improve future projects.

10. The tenth step is to maintain the project's success. This involves continuing to monitor the project's performance and making adjustments as needed to ensure long-term success.

08.12.89 : תאריך

2 71 mm 1

תק 2 מת 4

12.5771:0

המשנה

6: 00

071289

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

92

5

13

1111-17

2-2

01171 1 1 277 11 1107 3 12 51

992

. [[0 x] , 0 x 1 1 : 1 0 1 1 : 1 x 0 :

51

7.

100

חות טלפוניות עם רוס, קרצ'ר, ואילד-ב-12.77

תשובה המצריח מורכבת משלושה חלקים. בחלק הראשון אומר מגיד

בסס על שיחותיו עם בייקר ועם מנהיגים פלסטינים, כולל

פ', מצרים מוכנה להתקדם על בסיס חמש הנקודות. בחלק השני

ש מגיד להודיע לשגרירות האמריקאית כי מצרים קבלה את

טת המועצה של אש'פ.רוס מציין שלא צורף נספח או כל פירוט

החלטות אלו "אולי הן הועברו לויזנר בנפרד אבל אלינו לא

יעו' . בחלק השלישי יש התחסות באופן כללי -ל

.OBSERVATIONS AND NE

שאלת י' אם ארה' ב' תועמו

ד נאמר לי שלא וכי ארור

בדה אל'נו. אחד מאנשי

יֵם לַתֵּת אֹרֶךְ לַתְּשׁוּבָה.

אין חילוקי דעות בין

סטינאיים 'בפנ'מ' על

צ'ם להשום משן רס'צ'ו'ים ל'ם

[illegible]

Figure 1

100

00:00:00

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

1-27-1978

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 מתי 2 טז *
4 מתי 2 קטז *

ד. יתכן שארה"ב תזמן את מצרים למפגש מכין גם אם אנו לא נגלה התלהבות לכך. המדובר הוא כמובן בשני מפגשים נפרדים, *מצרי-אמריקאי וישראלי-אמריקאי. כאשר הכונה היא לדון בהם הן *על הערבויות והן על המפגש הטריטורלי עצמו.

178*

17*

תהי : 577*

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	ד':
סוג: מאו	טופס פבוק	כתוב:
תאריך ווסן מעור:	m/c	אל: מצפ"א
כס' פבוק:		דע:
הכשרד:		
1/2 187		פאת: יורם אטינגר, וושינגטון.

הנדון: השפעת גלסנוסט על השתי"פ האסטרטגי

1. בין מפגשי היום ב"גבעה" התקיימה שיחה עם קי"ת קנדי העוזר הבכיר של המיעוט בתת-ועדת ההקצבות של הסנט ל- Foreign OP וגם בתת-הועדה לתקציב הבטחון. קי"ת הוא האיש של הסנטור הרפובליקני האטפילד שחוא הבכיר של המיעוט בתת-הועדה הראשונה. תגובתו החיובית ליוזמת המפגש, ולטענתי כי יש כר נרחב לדיאלוג גם אם אין הסכמה בנושאים רבים, הצדיקה את עצם הארוץ.

2. הנקודה הראויה לציון ב- Real Time: קי"ת מעריך שאתגרים וסכסוכים אזוריים ישארו או אף יתעצמו עם התבססות הגלסנוסט; ארה"ב תאלץ לצמצם נוכחותה (אם כי במונחים קטנים מן המדורות בתקשורת) ולכן חיפול מעמסה רבה יותר- להגנת אינטרס ארה"ב - על כתפי בעלות ברית אמינות; אפשרות זאת, לדבריו, פותחת אופקים חדשים לגבי ישראל. קי"ת מגלה, כרבים מחברין, הסכנות וחששות לגבי מהות, הקיף, ועתיד הגלסנוסט, ולכן גם לגבי היקף קיצוץ הכוחות.

3. מפגש נוסף היה עם בילי פיטס, ה- Floor Manager של בוב מייקל, מנהיג המעוט בביה"כ ועם ביל גאיון, יועץ לענייני חוץ של מייקל. שניהם מדגישים אמינותה של ישראל במשור האסטרטגי האזורי והגלובלי. הם צופים הרעה בקשר עם ישראל, ומגלים ענין ותמיכה בהידוק הקשר על רקע האתגרים האזוריים, הטרור הבינלאומי פצצת הגרעין של העולס ה-3 (סמים) וכו'. כמוצן שצינו את מגבלות התמיכה של מייקל כאשר הממשל נוקט בעמדה שונה.

4. מפגש אחר, הרלבנטי לנושא הגלסנוסט, התקיים עם גוה'ן אנג'ל, העוזר הראשי של ועדת התקציב של ביה"כ והאיש של פאנטה. הוא אינו צופה קיצוץ דרמטי בתקציב הבטחון בשנים הקרובות (כ-10 מליארד בשנה הבאה), אינו סבור שצפויה סכנה לפרויקטים בטחוניים משותפים.

מחלקת המידע והתקשורת
מחלקת המידע והתקשורת
מחלקת המידע והתקשורת

תפוצה: 36

ד"ר: _____	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחיות:
פתרון: _____		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעור:
דע:		כס' פרוק:
		הפסד:
כאן:		187 2/2

"מכיון ש-295 מליארד \$ הם עדין עוגה ענקית, והנחת של ישראל הוא מזערי", אין הוא מעריך שסיוע החוץ לישראל יפגע, מכיון שהסכום עשוי לגדול (לטובת מזי אירופה), וע"י כך יקטן חלקנו היחסי. חוץ מזה חוסיף, למרות כל חילוקי הדעות עם ישראל, "אתם בתחתית הרשימה של מועמדים לקיצוץ, אם בכלל".

5. דעה דומה לזו של אנגיל הביע גם מייק פאואל, עוזרו לענייני תקציב של הציר הווארד ברמן (נחשב ל-"אס" בנושא התקציב).

יורם אטינגר.

תפוצה:

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 12,4790

אל: המשרד

יעדים: מצב/427

מ-: ווש, נר: 102, תא: 061289, זח: 1300, דח: ר, סג: סו

תח: גס: צפא

נר: ג

סודי / רגיל

אל: סמנכ'ל צפ'א

יועץ מדיני לשה'ח

מאת: עודד ערן

להלן משיחה טלפונית עם רוס (21:00 - 4.12).

א. מז'ת בפסגה.

1) הנשיא הסביר לגורבצ'וב מה קורה בתהליך. גורבצ'וב אמר כי מעולם לא היתה הזדמנות טובה יותר להתקדמות לקראת הסדר, וכי ברה'מ מוכנה לסייע. בנקודה זו אמר בוש כי ברה'מ יכולה לחדש היחסים עם ישראל כצעד שיכול לסייע. גורבצ'וב אמר כי אין למעשה מכשול חידוש וכי זה ייעשה בעיתוי הנכון. (רוס מציין שזה ניסוח חדש ויותר נוח מהניסוחים הוקדמים של ברה'מ בנושא זה). גורבצ'וב הוסיף, שהם הפעילו את כל השפעתם על אש'פ, ולצערו, לא ניתן לדחוף את ערפאת לוותורים נוספים. באם לא תהיה התקדמות עלולה להיות הדרדרות. גורבצ'וב ושוורנדרזה אמרו כי הם תומכים ב-5 הנקודות של בייקר על אף שארה'ב לא קיימה התייעצות מוקדמת עם ברה'מ.

2) היתה הסכמה מלאה בענין לבנון, אף כי הובעה ע'י גורבצ'וב במנוד ראש יותר מאשר באמירה, במיוחד בחלק

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

100-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הקשור לצורך לרסן את הסורים, כי לרוס אין ספק שזה
מה שהסובייטים עושים.

א. תהליך.

חזר על דברי בייקר ובוש בשיחה הטלפונית עם שה'ח.
רוס הוסיף, שההתלבטות המצרית נובעת מרצונה של מצרים
לצמצם את חלקה ולתת משקל לאש'פ בתשובה וסרובה של
ארה'ב לקבל גישה זו. רוס עדיין אופטימי שהתשובה שתיתן
מצרים תהיה בסה'כ חיובית, ואף כי הוא חושב שהיא לא
תהיה 'נכיה', היא תאפשר מעבר לשלב הבא - מפגש שרי
החוץ בינואר, ככל הנראה. כאשר שאלתי מתי יעשה 'הניקוי'
ענה רוס, שחלק ממנו לפני המפגש וחלקו תוך כדי
המפגש.

ערן

פא

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, גוברין, ר/מרכז

24



n

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

0 0163

061500

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

אלה?
?

✓

8981

שטור/מיד

106.03

אל : תפוצות

מצפ"א

מאת : לשכת הקונסול ניו יורק

הופעת שר הקליטה בפני ועדת הנשיאים

אחמול הופיע שר הקליטה פרץ בפני ועדת הנשיאים, ועדכן אותם
כנושא עליית יהודי ברה"מ. הדגיש את חשיבות עליה זו בשביל
הארץ וביקש שיתוף פעולה של הקהילה היהודית האמריקאית באחד
הגדול הזה. השר ענה על שאלות מהקהל בנושא התעסוקה ודיוור,
הטיפול החינוכי בארץ וגם ברה"מ. התייחס לנושא החיירות
מברה"מ כאפשרות להביא לשם את המסר הציוני ולהכניס את
התעמולה המעוותת.

לשכת הקונסול

לשכת הקונסול ניו יורק

לשכת הקונסול

6 בדצמבר 1989

אישור:

ב"א/ארכיון

א.ש.ל
א.ש.ל
א.ש.ל

תפוצות
א.ש.ל

הנציג
א.ש.ל

שרת סלשה
א.ש.ל

א.ש.ל
א.ש.ל

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,3039

אל: המשרד

יעדים: מצב/292, מנמת/61

מ-: קהיר, נר: 31, תא: 051289, זח: 1330, דח: ב, סג: סו

תח: ט גס: מזתים

נד: ט

א
א
א

סודי/בהול

אל: יועץ מדיני לשה'ח

לשכת המנכ'ל

דע: סמנכ'ל מז'ת

מאת: הציר, קהיר

ארה'ב- מצרים והמהלכים האחרונים

פניתי לריאן קרוקר, היועץ המדיני בשג' ארה'ב כאן, וביקשתי שיסייע לי להבין מה קיבלה או לא קיבלה ארה'ב מהמצרים בקהיר, לאור הידיעות הסתתיות בתקשורת בנושא זה, קרוקר התחמק מתשובה. הסביר שג'ון קלי עומד להפגש בשעה 14.30 עם מבארך ולכן לא כדאי לדבר עכשיו.

כשציננתי הפרסומים הבולטים היום בעתונות המצרית על תשובה שמצרים העבירה לשג' ארה'ב ויזנר לפני יומיים תיקן ואמר שהקשר בין ארה'ב לאש'פ היה בתוניס (הזכיר הפגישה האחרונה שם עם חכם בלעאוי). מאידך, התחמק במופגן מלקשור את השגריר ויזנר לענין וטען שבכל מה שפורסם היום אין כל הודעה רישמית מטעם משה'ח המצרי.

כל שהיה קרוקר מוכן למסור לעצם הענין הוא את הודעת דובר מח' המדינה לפיה ארה'ב טרם קיבלה תשובת מצרים לנקודות בייקר.

6406

מסמך 1234567890

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שקד.

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
סולטן, סייבל, מצרים, בנצור, מצפא

UNIT 1

10

UNIT 1: THE HISTORY OF THE UNITED STATES
UNIT 2: THE HISTORY OF THE UNITED STATES

דחיות: מידד	שגרירות ישראל / ווסינגטון	ק: 1
סוג: שמור	טופס פרוק	כתוב:
תאריך וזמן העבר:		אל: מקשיח משהביט סמנכ"ל צפ"א
5.12.89 - 11:30		ד: 1/7/89
כס' פרוק:		
הפסד:		
כאחן		כאח: עודד ערו
56 71		

הצבה מראש

בשיחה טלפונית אמש עם ד"ק קלרק הוא התייחס למכתב רמשיין אליו מיום 29.11.89. קלארק אמר שהרכישות בישראל הן נושא כאוב. לאור הקיצוצים המיידים והפוטנציאלים בתקציב הבטחון, הוא מעריך שתהיה התנגדות בעיקר בפנטגון, לרכישה בישראל של הציוד שיוצב. קלארק אמר, שהוא מקווה שלא נסמוך עליו שיוכל להביא להחלטה חיובית בנושא. לשיקולכם העלאת הנושא במסגרת שיחות שהב"ט כאן.

8318
ער

၁၅၁ ၁၅၂ ၁၅၃ ၁၅၄ ၁၅၅ ၁၅၆
 ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

תפוצה: שגריר, ציר, נספח צה"ל

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 12,2620

אל: המשרד

יעדים: מצב/265, מנמת/55

מ-: ווש, נר: 62, תא: 041289, זח: 2115, דח: ב, סג: סו

תח: & גס: צפא

נד: &

אנה

סודי / בהול לבוקר

אל: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

דע: מנכ"ל רוה"מ

יועץ מדיני לשה"ח

מאת: השגריר, וושינגטון.

ועידת מלטה,

1. הנוסח המלא של דברי הנשיא בוש וגורבצ'וב במסיבת העיתונאים הועבר אליכם בנפרד. עם זאת, תשומת לבכם למשפט אחד של הנשיא בוש ובו התייחסותו לתפקיד הקונסטרוקטיבי שהסובייטים עשויים למלא בנושא לבנון ובשאלת המז"ת וכן הערתו שעמדותיהן של ארה"ב וברה"מ אינן כה מרוחקות אחת מהשניה. ברור מתוך הקשר הדברים שכוונת בוש לשאלות הנוגעות לסכסוך הישראלי-ערבי.

2. הערתי השנייה מתייחסת לדבריו של גורבצ'וב המצביעים על כוונת ברה"מ לפעול "בנפרד ובמשותף" כדי לקדם פתרון לסכסוך שהוא כה ממושך ואשר לו השפעה שלילית על המצב העולמי. מהקשר הדברים ברור, שכוונתו של גורבצ'וב לתרומתה האפשרית של ברה"מ לפתרון הסכסוך הישראלי-ערבי.

3. מוקדם מדי להסיק מסקנות, אך יתכן ואנו עדים לניצנים הראשונים של שיתוף פעולה סובייטי-אמריקאי בעיניני המז"ת.

ארד.

ל ב

תפ: שהח, טשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא, גוברין, מזאר

2619

תאריך : 05.12.89

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 12,2619

אל: המשרד

יעדים: מצב/264

מ-: ווש, נר: 61, תא: 041289, זח: 2100, דח: ב, סג: 10

תח: & גס: צפא

נד: &

אמ"ק

סודי / בהול לבוקר

אל: סמוכ"ל צפ"א ופר"נ

דע: מנכ"ל רוה"מ

יועץ מדיני לשה"ח

מאת: השגריר, וושינגטון.

1. על רקע פרסומים ב-ג'רוסלם פוסט וב'הארץ' מאתמול התקשרתי לדן קורצר אשר ציין כפי שאמר לי ג'ון קלי ביום ו' - שארה"ב לא קבלה כל תשובה מהמצרים ומבחינתם עדיין מצפים לשמוע ממגיד בימים הקרובים. עם זאת הוסיף שידוע להם שבמגעים בין המצרים לאש"ף בקהיר, סרבו המצרים להעביר תשובה פלשתינאית בנוסחה המקורי שמשמעותה המעשית היתה דחיית יוזמת בייקר. קורצר הוסיף שהמידע שבדיהם מצביע על ניסוחים מתונים יותר בטיטות השונות המסתובבות בין קהיר לתוניס. המידע שהגיע אליהם היום משגרירם בקהיר הוא 'מעודד ביותר'. המצרים מנסחים תשובתם באופן שתעלה בקנה אחד עם נוסח חמש הנקודות. מדבריו הבנתי שהשגריר בראון צלצל אליו אתמול לאחר הפרסומים בעיתונות הישראלית כדי לתאם תשובה במקרה שישאל ע"י עיתונאים ישראלים או על ידכם.

2. קראתי בתשומת לב, כתבתו של מנחם שלו ב-ג'רוסלם פוסט, על שש הנקודות אשר, לדבריו, הועברו ע"י ארה"ב לאש"ף. אם אכן הדברים נכונים - יש בהם משום שחיקה חמורה בעמדתה של ארה"ב - עליה חזרו באזני רוה"מ

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

13:00:00

הנשיא והמזכיר - שארה'ב אינה מצפה שישראל תנהל מו'מ
עם אש'פ. הדברים אמורים במיוחד לגבי נקודה מס. 2.
הניסוחים האחרים המופיעים בהצהרות האמריקאיות
לאש'פ הושמעו, ע'י נציגים אמריקאים, בצורה זו או
אחרת, אם בהצהרות פומביות ואם בשיחות דיפלומטיות
מתוך ידיעה שניסוחים אלה אינם מקובלים עלינו לחלוטין.

ארד.

לב

תפ: רהמ, שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור

Вопрос: Каким образом можно определить, что человек является носителем информации? Ответ: Человек является носителем информации, если он обладает знаниями, умениями и навыками, которые позволяют ему передавать информацию другим людям.

HFT.

PC: 100, 500, 1000, 1500, 2000, 2500

36

אברהם

שגרירות ישראל בוושינגטון
טופס מכרז

דף 1 מתוך 10
דחיפות: מיידי
סוג: גלוי

תאריך, זמן: 4.12.89
מספר המברק:

המשרד:

אל : מצפ"א, מע"ת, הסברה.

דע : ממ"ד.

מאת: עתונות, וושינגטון

4/10

36

רצ"ב תמליל מסיבת העתונאים עם הנשיא בוש והנשיא גורבאצ'וב,
אחרי ההצהרות המסכמות שלהם בועידות מלטה, 3.12.89.

עתונות

3 3 3 3 3 3 3 3
מס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
אלבין אלבין אלבין אלבין אלבין אלבין אלבין
דג' דג' דג' דג' דג' דג' דג' דג'
2 2 2 2 2 2 2 2

36 2/10

2/10

PRESS CONFERENCE BY PRESIDENT GEORGE BUSH AND PRESIDENT MIKHAIL GORBACHEV/AFTER THEIR CONCLUDING STATEMENTS AT THE MALTA SUMMIT
7:30 A.M. EST/SUNDAY, DECEMBER 3, 1989
ZA-7-1 page# 1

dest=swh,mwh,forpolus,musussr,ussr,nicar,elsal,cuba,centamer,un
dest+=elecfor,mideast,leb,mme
data

Q President Gorbachev, President Bush called on you to end the Cold War once and for all. Do you think that has been done now?

PRESIDENT GORBACHEV: (Through interpreter.) In the first place, I assured the President of the United States that the ESovietF E UnionF would never start "hot war" against the United States of America. And, we would like our relations to develop in such a way that they would open greater possibilities for cooperation.

Naturally, the President and I had a wide discussion, where we sought the answer to the question of where we stand now. We stated, both of us, that the world leaves one epoch of Cold War, and enters another epoch. This is just the beginning. We are just at the very beginning of our road, long road to a long-lasting, peaceful period.

Thus, we were unanimous in concluding about the special responsibility of such countries as the United States and the Soviet Union. Naturally, we had a rather long discussion, but this is not for the press conference - that is, we shouldn't explain our discussion -- regarding the fact that the new year calls for a new approach. And thus, many things that were characteristic of the Cold War should be abandoned, also the stake on force, the arms race, mistrust, psychological and ideological struggle, and all that. All that should be things of the past.

Q President Gorbachev, what are the hot spots -- what are the hot spots, President Gorbachev, that you spoke about? Is EEI F E SalvadorF? Were you able to assure President Bush that the Soviet Union would use its influence on either ECubaF or ENicaraguaF to stop the arms shipments? And President Bush, were you satisfied with President Gorbachev's response?

PRESIDENT GORBACHEV: This question is addressed to me? This subject has been thoroughly discussed. We have reaffirmed once again to the President that we have ceased arms shipment to ECentralF E AmericaF. We also reaffirmed our position that we are sympathetic with the political process that is going on there regarding the settlement of the situation. We are in favor of free EelectionsF, with the representatives of the EUnited NationsF and other Latin American countries, to determine the fate of Nicaragua.

We understand the concerns of the United States. We listened carefully to the arguments by President Bush in this respect and we assured him that our position of

* : * *

36 3/10

principle is that we are in favor of a political settlement of the situation in Central America. 3/10

I believe -- and now I wouldn't like to explain everything that we discussed on the subject, but to sum up, I would say that there are possibilities to have peace in that area, tranquility in the

interest above all of the peoples of that region, which does not run counter to the interest of the people of the United States.

Q (Through interpreter) No mike. No mike.
Question to President Bush from the Izvestia newspaper.

PRESIDENT BUSH: I think I owe him a short answer, then we'll come over there. Please ask the question.

Q The question was, were you, Mr. President, satisfied with -- (inaudible.)

PRESIDENT BUSH: My answer is that we had a in-depth discussion on these questions, just as President Gorbachev said. I will not be satisfied until total self-determination takes place through verifiably free elections in Nicaragua. And the Chairman gave me every opportunity to express in detail the concerns I feel about that region. He indeed has cited his concern, so I can't say there are no differences between us. But we had a chance to talk about them. And if there are remaining differences, I like to think they have been narrowed. But you know, all of you from the United States, the concerns we feel that the Nicaraguans go through with certifiably free elections, and that they not export revolution into El Salvador. So we had a big, wide-ranging discussion and I would simply say that I feel we have much more understanding between the parties as a result of that discussion.

Q How about on the EMiddle East? On ELebanon'sF
Prime Minister?

Q (Through interpreter): [Question from] the Izvestia newspaper to President Bush. And if there are comments from Comrade Gorbachev, we would welcome it. There has been a longstanding issue of expanding economic operation between the United States and the Soviet Union. It is a very acute problem, taking into account our economic reforms and our economic difficulties. To what degree that issue has been discussed during your meeting, and what is the position of your administration, Mr. President, regarding the expanding of your economic cooperation, and whether US business would like to promote contacts with the Soviet Union?

PRESIDENT BUSH: We had a long discussion about the -- on economic matters. We took some specific -- made some specific representations about how we can work close --

* * *

36 4/10

4/10

Q (Through interpreter): [Question from] the Izvestia newspaper to President Bush. And if there are comments from Comrade Gorbachev, we would welcome it. There has been a longstanding issue of expanding Economic cooperation between the United States and the Soviet Union. It is a very acute problem, taking into account our economic reforms and our economic difficulties. To what degree that issue has been discussed during your meeting, and what is the position of your administration, Mr. President, regarding the expanding of your economic cooperation, and whether US business would like to promote contacts with the Soviet Union?

PRESIDENT BUSH: We had a long discussion about the -- on economic matters. We took some specific -- made some specific representations about how we can work close -- more closely on the economic front with the Soviet Union, and we are -- we've made certain representations that we -- that I will now follow through with in terms of observer status. And I think one of the most fruitful parts of our discussion related to the economy. And I would like to have a climate in which American businessmen can help in what Chairman Gorbachev is trying to do with reform and obviously with glasnost.

But I think the climate as a result of these talks for investment inside the Soviet Union and for certain things we can do to help the Soviet Union, and indeed other countries, seek common ground with these multilateral organizations related to finance, all of that's a big plus. It was an extraordinarily big plus as far as I'm concerned.

Q President Gorbachev?

PRESIDENT GORBACHEV: I would like to comment [on] the answer. First of all, I confirm what I have said, what the President said. And the second point, things that have taken place at the meeting could be regarded as a political impetus which we were lacking for our economic cooperation to gain momentum and to acquire forms and methods which would be adequate to our contemporary life.

Well, as to the future course of this process, this will depend on the Soviet actions, whether legal or economic. You understand that today we try to turn drastically our economy towards cooperation with other countries, so that it would be part and parcel of the world economic system.

Therefore, we think and hope that that has happened during the meeting on this subject of the agenda -- well, let's call it the agenda -- these have a principal importance.

Q (Off mike) -- how did you discuss that particular option in Lebanon? And what happened -- (with the psychological issue, to help get the hostages out?) -- the President spoke -- President Bush and President Gorbachev --

PRESIDENT GORBACHEV: We couldn't but address this Lebanese conflict because both the US and the Soviet people are sympathetic with the grave situation and sufferings of that people. We explained our views, we shared our views on assistance in this respect, and agreed to continue the exchange of views so that each according to its

* * *

26 - 110

possibilities. And I think that everyone has its own possibilities. Well, President Bush thought that we had more possibilities and I thought that we had equal possibilities in order to resolve positively this conflict.

5/10

Q (Through interpreter): May I ask question to President Bush, please?

INTERPRETER: No mike.

PRESIDENT BUSH: I remember -- (inaudible) -- and our aspiration, shared in by President Gorbachev, to see a peaceful resolution of the question regarding Lebanon. We support the tripartite agreement. He has supported it very actively. We do not want to see any more killing in Lebanon. The Chairman agrees with us. We're in total agreement on that. And so Lebanon was discussed in detail and we would like to see a return to a peaceful, democratic Lebanon. And everybody in the United States, I think, shares the agony that I feel about the turmoil in Lebanon, but we're going to try to help. We are trying any way we can to help.

Q (Through interpreter): My question is to President Bush, Gennady Vasilyev, Pravda. You, as President of the United States take -- participate for the first time at the summit meeting, but you were the Vice President of the previous administration and took part in forming foreign policies. So, what is your assessment of the course that our two countries have passed since Geneva to Malta?

PRESIDENT BUSH: We call it slow ball in the trade -- (laughter) -- means it's an easy question -- because I really think they are improving dramatically. There is enormous support in our country for what Chairman Gorbachev is doing inside -- inside the Soviet Union. There is enormous respect and support for the way he has advocated peaceful change in Europe. And so this meeting accomplished everything that I had hoped it would. It was a no-agenda meeting, and yet it was a meeting where we discussed, as the Chairman said, many, many subjects. So I think, if a meeting can improve relations, I think this one has.

Q President Gorbachev, did you reach any actual understanding on instructions or time tables or deadlines to negotiators on chemical weapons, nuclear weapons, conventional arms?

PRESIDENT GORBACHEV (Through interpreter): Well, you know we devoted much time to the discussion of concrete issues that related to disarmament and negotiations on different types of arms. And just as an example to show you that this was a substantive discussion, I'll tell you that in the

near future our foreign ministers will meet, which have been instructed to do some specific work to move the negotiations closer. In connection with the new interesting proposals by President Bush regarding chemical weapons which have the goal of a global ban and provides for certain phases and movement towards this global ban, then we have the possibility of a rapid movement towards it.

* * *

36 6/10

As to strategic offensive arms, the analysis of the situation and the instructions that have been given regarding the preparation of that treaty demonstrate that we may be able by the second half of June -- and we agreed on the formal meeting at that time to do the necessary work to agree on the basic provisions of this treaty, which then later in the coming months would be ready for a signature. Therefore I highly assess and evaluate what we have done here.

6/10

Well, of course there are questions which would require detailed discussion so that there would be no concerns on both sides. As to our concerns, they are -- as regards strategic offensive arms and the preparation of the treaty on the 50 percent cuts of such weapons -- they concern SLCMs -- well, and in general we raised a question with the President that when we have advanced along different directions on the reduction of nuclear arms and conventional forces, when we move towards defensive doctrines -- that is we, the Soviet Union -- we are interested in having new elements in the military doctrines of the ENATOF countries; and, therefore, the time has come when we should begin discussing naval forces. We should discuss this problem also.

Thus, I would also like to confirm, and I think that the President would confirm it, that our discussions were very thorough, which encourages. And therefore we can count on success. This was a salute. (Laughter.)

Q Can I ask you a question --

Q (Through translator) Mr. President, will you tell us -- (cross talk) -- President Gorbachev, will you tell me why you were so cautious at the beginning of the negotiations? The Soviet side was very optimistic and now you voice certain optimistic elements. What is the reason for it? Maybe that optimism was not justified. This is the Portuguese television to President Gorbachev.

PRESIDENT BUSH: (Off mike.) Oh, to "President" Gorbachev. (Laughs.) Go ahead.

PRESIDENT GORBACHEV: Well, I would say that there were elements of optimism and pessimism here, and I wouldn't dwell into the details. Well, the core of the question is that, if I read you

correctly, is that to what degree we can speak of optimism or pessimism regarding the results of this meeting. Or perhaps I didn't understand you correctly. Did I get you right? Yes -- well, you know, on the eve of the meeting, both sides were restrained and had a well-balanced position, a cautious one, I would say again. This did not mean, however, that we were pessimists; that meant that we were highly responsible. Today now that the meeting has taken place and we have summed up the results with -- together with the President, I can tell you that I am optimistic about the results and the prospects that are open now. This is dialectics.

Q May I return to the question of naval forces please, that President Gorbachev raised just a moment ago? Can you respond to your feeling and exactly what you've told President Gorbachev about your disposition toward reducing naval forces, NATO's disposition on that regard, and if in fact the Soviets are prepared to move to a defensive posture, is not it time to consider some cuts in this regard?

36 7/10

PRESIDENT BUSH: The answer is that this is not an arms control meeting in the sense of trying to hammer out details. We still have differences with the Soviet Union. He knows it and I know it, as it relates to naval forces. But the point is we could discuss these things in a very constructive environment and I certainly -- the Chairman knows that I could not come here and make deals in arms control, and I'm disinclined to think that that is an area where we will have immediate progress. But we talked about a wide array of these issues, but we have no agreement at all on that particular question of ENavalF arms control. 7/10

But the point is, he knows that and I know that. The point is, he had an opportunity to let me know how important it is, and I can -- as a part of an alliance -- have an opportunity to discuss a wide array of armament questions, disarmament questions, with our allies. So, it's exactly the kind of climate for a meeting that I had envisualized -- that I had envisioned, and that he had envisioned. We can sit there and talk about issues of which we've had divisions over the years, try to find ways to narrow them. And we did narrow them in some important areas. And there are still some differences that exist. There's no point covering that over.

(Mixed voices.)

Q Did you discuss the Soviet proposal on Helsinki Two? And joining which -- are you prepared to take a joint initiative with Soviet Union about the EMiddle EastF

PRESIDENT GORBACHEV: (Loss of original interpreter;

With the President, we said that the Helsinki process should be developed, in keeping with the new demands dictated by the times, so as to conceive and build a new EEuropeF on the basis of the changes, which brings the European countries closer together. We confirmed this is a common business of all European states which signed the Final Act of Helsinki, and the Vatican. Incidentally, the question of Europe arises not only in Europe, but

with the active and constructive participation of the United States and Canada also. So we said that this process should gain momentum and get a second breath -- a second wind. And transformation of the institutions which have arisen on the basis of the Helsinki process at this stage should proceed in such a way that their nature changes in the direction of the demands of the times.

As regards the EWarsaw TreatyF, it shouldn't be so much a military --

PETER JENNINGS (ABC News): Let me interrupt here for a second if I may for --

PRESIDENT GORBACHEV: -- alliance.

MR. JENNINGS: -- to our New York headquarters. The match between the Gorbachev Russian and the English translation is very strong and difficult for us over here at least to hear the English.

* * *

36 0110

PRESIDENT GORBACHEV: We're entitled to expect that there will be changes in the correlation between the European Common Market and the -- our economic community and with the active participation in these processes of the United States. Our view is then, in any case, that the time has come in a balanced fashion, step by step, to take action in the light of the demands of the times, not by leaps and bounds or in an irresponsible reckless fashion in order to disrupt stability or reduce security.

No, what we must do is to proceed in such a fashion as to improve the atmosphere, the situation, our relations, stability, and consolidate security. This was the dominant key of our discussion and I'm sure the President will confirm that we had a convergence of views on this.

Q Did you assure President Bush -- President Gorbachev, did you assure President Bush that you will not

Q Globo TV from Brazil, Mr. Gorbachev. Mr. Gorbachev -- a question to Chairman Gorbachev from Globo TV, Brazil --

PRESIDENT BUSH: The question -- I think I owe this

Q (Through interpreter) -- here's a question on the EMiddleF EEastF. This meeting took place in the middle of the Mediterranean -- from the publication, "Dialogue." At the meeting, did you discuss the problem of reducing the military presence of the sides or the parties in the Mediterranean?

PRESIDENT BUSH: To me? Well, first on the reduction we did not have specific figures in mind. The Chairman raised the question of Enaval arms control and I was not particularly positive in responding on naval arms control. But we agree that we want to move forward and bring to completion the ECDEF, that does affect Italy and other countries in the sense of they're part of our -- strong part of our ENATOF Alliance. So we didn't get agreements crossing the t's, dotting the i's, on some of these issues. But that's not what we were trying to do.

May I respond to this gentleman's last half -- the question was Soviet and US -- please repeat --

Q Joint initiatives.

PRESIDENT BUSH: It doesn't require joint initiatives to solve the Middle East questions, but we have found that the Soviet Union is playing a constructive role in the Lebanon and trying throughout the Middle East to give their support for the Tripartite Agreement, which clearly the US has supported. And so there's common ground there. That may not always have been the case in history. And that may not always have been the way the United States looked at it as to whether -- how constructive the role the Soviets might play.

* * *

36 9/10

But I can tell you that, after these discussions and after the discussions between Jim Baker and Shevardnadze, there is a constructive role that the Soviets are implementing. And again, I cite the Tripartite Agreement. I'm sure that they share our view after these talks in terms of peaceful resolution to these questions in the Middle East -- be it Lebanon or on the -- in West Bank question. So I don't think we're very far apart on this.

Q President Gorbachev, did you assure President Bush that the Soviet Union will --

PRESIDENT GORBACHEV: My views on the Middle East in terms of our discussion at this meeting, you mean? I can only add to what was said by President Bush that we did discuss this thoroughly, in fact just only very recently, very thoroughly. And it seems to me we do have an understanding between us that we must do our very best, independently and together, to promote a solution to this problem, a very long-standing conflict which is having a very adverse effect on the whole world situation.

We agreed that now the results of what the sides have done -- we've reached a point, there's a real chance of taking a decisive step to open a process of a settlement. And what it's important to do is not to miss the opportunity to do that, because the situation changes very swiftly. And we think that we will make our contribution to that.

Q Did you assure President Bush that the changes in Eastern Europe are irreversible, that the Soviet Union has foresaken the right to intervene there militarily? And President Bush, similarly, as a result of this meeting, are you now more trusting that the Soviets have, indeed, renounced the Brezhnev doctrine?

MR. JENNINGS (ABC NEWS): A most important question from ECzechoslovakia for Mr. Gorbachev. Will Soviets renounce the Brezhnev Doctrine which enabled the Soviets to invade Czechoslovakia in 1968?

PRESIDENT GORBACHEV: I don't want to be understood as being authorized to speak on behalf of all Eastern European countries. This would not be in keeping with the facts. We are part of Eastern Europe certainly; we are part of Europe as a whole, too. And we work together with our allies in all areas. We have profound ties, but each country is an independent power, an independent factor in world politics. And each people has the right to decide, and does decide the fate of its own state.

All I can say is my view. And I think that these changes in the Soviet Union and the Eastern European countries, as an objective fact, have been caused by the actual historic process itself, and no one can avoid that. It's a problem whose time has come. We have to solve it by new means, using our experience and the potential which these states have accumulated, and also opening up opportunities for the use of everything that's been a positive accumulated in human experience. And I think the orientation of these processes is something that we should

*

*

*

36 10/10

welcome because it's connected with the desire of these peoples to ennoble their societies, to make them more democratic, humanitarian, to open up to the rest of the world.

So I'm encouraged and inspired by all these processes, and I'm sure this is the way they are understood and appreciated by other peoples.

10/10

Of course, I also see that there are processes going on, profound processes of change in Western countries, too, including Western European countries. And this is very important, too. There's a kind of a movement bringing states, countries, and continents together. But nevertheless, there are processes where each individual country prefers its commitments, its choices, and its individualities. That's very important, and it's important for all of us to understand that.

Q (Through interpreter): I'm speaking on behalf of a group of Czechoslovak --

MR. JENNINGS (ABC NEWS): (Off mike) -- news from Czechoslovakia this morning. The students in Czechoslovakia who have been in the forefront of forcing the reform and forcing the Communist Party back on its heels have rejected the new coalition government proposed by Prime Minister Adamec this morning. Mr. Gorbachev won't know that as of now, though

Czechs know what's going here. They in Eastern Europe are watching this live on Czech television.

PRESIDENT BUSH: And as President Gorbachev talks about democratic change, and peaceful, that certainly lays to rest previous doctrines that may have had a different approach. And so we are -- he knows, and not just the President, but all the people in the United States would like to see this peaceful, democratic evolution continue. And so I think that's the best way to answer the question, because the change is so dramatic and so obvious to people.

But I will say we had a very good chance to discuss it in considerably more detail than I think would be appropriate to discuss it here.

Q President Bush, you have accused the Soviet Union for sending arms to EEl SalvadorF, to ECentral AmericaF, and President Gorbachev, you have denied those charges. Now both of you are sitting here together, who is right? (Laughter.)

PRESIDENT BUSH: Maybe I ought to take the first shot at that one. I don't think we accused the Soviet Union of that. What we did say is arms were going in there in an unsatisfactory way. My view is that not only did the ENicaraguansF acquiesce in it, but they encouraged in it -- encouraged that to happen. And the evidence is demonstrable.

But I'm not challenging whether -- the word of the foreign minister. He and Jim Baker talked about that, and President Gorbachev and I talked about it. All I know is that -- and he said it earlier, elections -- free EelectionsF is -- should be the mode. And I also reported to him what Mr. Oscar Arias called me about, blaming

* * *

277/c

37 2/2

CNN "NEWSMAKER SUNDAY" WITH HOST: CHARLES BIERBAUER/INTERVIEW
WITH: NATIONAL SECURITY ADVISOR BRENT SCOWCROFT/SUNDAY,
DECEMBER 3, 1989

MR. BIERBAUER:

Let me move into the Middle East, because Mr. Bush said something I thought was instructive and intriguing there because he seemed to be referring to a constructive role that the Soviets are playing in the Middle East and particularly in terms of Israel and the Arabs. Can you be a little more specific as to what he was referring to by this constructive role?

GEN. SCOWCROFT: Well, we're -- we talked about two areas in the Middle East: the discussions to try to get a negotiation going between the Palestinians and the Israelis, and it was in that sense that I think he was referring to a positive -- positive input by Mr. Gorbachev. And then, the other part of it was Lebanon, and how we proceed in Lebanon. And both sides agreed that they supported the tripartite agreement to solve that, and that it should be solved without bloodshed.

MR. BIERBAUER: Well, what are the Soviets able to do to bring that about?

GEN. SCOWCROFT: Well, I think they are able at least to weigh in with the Syrians and urge the Syrians not to resort to force.

MR. BIERBAUER: And do they say they'll do that?

GEN. SCOWCROFT: I take it -- pretty good indications that they will. Yes.

36

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך 2.
דחיפות: מיידית
סוג: גלוי

1/2

אל : מצפ"א, מע"ת, הסברה.

דע :

תאריך, זמן: 4.12.89
מספר המברק:

מאת: עתונות, ווינגטון.

המשרד:

37

רצ"ב תמליל החלק המזת"י מתוך ראיון עם היועץ לבטחון לאומי,
סקורופט, לתכנית הטלוויזיה "NEWSMAKER SUNDAY" של רשת ה-CNN
מיום 3.12.89

עתונות

3 סה ס' שחח מדג 1 אה 1 אה 2 אה 3 אה 4 אה
הפ אלן רב' 1 אה 2 אה 3 אה 4 אה
1+1

3/12/89

10.7.10

~~10.7.10~~
~~10.7.10~~

10.7.10

10.7.10

10.7.10

10.7.10

10.7.10

10.7.10

10.7.10

11/27/89 313
2016 print

ETHIOPIA

-- WE HAVE FOLLOWED WITH GREAT INTEREST THE RECENT EXCHANGES BETWEEN ISRAEL AND ETHIOPIA AND THE NORMALIZATION OF RELATIONS BETWEEN THE TWO COUNTRIES. ETHIOPIA IS GOING THROUGH A DIFFICULT PERIOD.

-- WE WANT TO SIGNAL TO YOU SOME OF OUR CONCERNS, PARTICULARLY OUR OPPOSITION TO SECURITY ASSISTANCE WHICH WE UNDERSTAND MAY BE PART OF THE NEW RELATIONSHIP.

-- MENGISTU IS DESPERATE FOR HELP WHEREVER HE CAN FIND IT. IN PARTICULAR HE IS SEEKING MILITARY AID THAT WILL HELP HIM TURN THE TIDE AGAINST THE INSURGENTS.

-- WE STRONGLY DISCOURAGE THE GOVERNMENT OF ISRAEL PROVIDING MENGISTU SECURITY ASSISTANCE. HE MUST NOT BE ENCOURAGED TO HOPE THAT THERE IS A MILITARY SOLUTION TO HIS MANY PROBLEMS.

-- WE PARTICULARLY OPPOSE PROVISION OF WEAPONS SYSTEMS SUCH AS CLUSTER BOMBS -- EVEN OF DOMESTIC PRODUCTION -- WHOSE USE WOULD REINFORCE THE MENGISTU REGIME'S REPUTATION FOR BRUTALITY, AND AGAINST WHICH THERE WOULD UNQUESTIONABLY BE A SEVERE U.S. DOMESTIC REACTION.

-- MOREOVER, THE PROVISION OF ISRAELI SECURITY ASSISTANCE TO MENGISTU WOULD SERVE TO UNDERMINE THE CONCERN WE HAVE EXPRESSED TO THE SOVIETS REGARDING THE FLOW OF ARMS FROM MOSCOW TO ADDIS.

-- THE U.S. WILL NOT TURN A BLIND EYE TO THE UNAUTHORIZED TRANSFER OF U.S.-SUPPLIED SECURITY ASSISTANCE TO ETHIOPIA.

-- ISRAEL SHOULD BE UNDER NO ILLUSION THAT HELPING MENGISTU TO TURN BACK THE MULTIPLE INSURGENCIES HE FACES WILL WIN ISRAEL FRIENDS AMONG THE ETHIOPIAN PEOPLE. IT MIGHT EVEN DAMAGE ISRAEL'S ABILITY TO WIN EMIGRATION FOR ETHIOPIAN JEWS, IF IT POISONS THE WELL WITH A SUCCESSOR GOVERNMENT.

-- THERE IS A REAL RISK THAT ISRAEL WILL BE SEEN AS PROPPING UP MENGISTU. THIS WOULD WORK AGAINST ISRAEL'S EFFORTS TO WIDEN ITS ENTREE IN SUB-SAHARAN AFRICA, MOST OF WHOSE LEADERS HAVE CAREFULLY DISTANCED THEMSELVES FROM MENGISTU.

-- WE UNDERSTAND AND FULLY SHARE ISRAEL'S CONCERN ABOUT THE DESIRE OF ETHIOPIAN JEWS TO EMIGRATE. BUT WE BELIEVE ISRAEL'S NEW EMBASSY IN ETHIOPIA SHOULD USE DIPLOMACY AND HUMANITARIAN ASSISTANCE (E.G., FOOD OR MEDICAL AID) -- NOT MILITARY SUPPORT -- TO ACHIEVE ITS OBJECTIVES.

-- EVEN THE SOVIETS, MENGISTU'S PRINCIPAL SUPPORTERS, ARE PUTTING SOME DISTANCE BETWEEN HIM AND THEMSELVES. THEY CONTINUE TO HONOR CONTRACTS FOR SECURITY ASSISTANCE, BUT HAVE WARNED THAT THEY CANNOT BE COUNTED ON TO DO SO FOREVER.

-- AS REGARDS DEVELOPMENT ASSISTANCE: THE UNITED STATES CANNOT PURSUE A DEVELOPMENT PROGRAM IN ETHIOPIA. THERE ARE VARIOUS LEGAL CONSTRAINTS, AND IN ADDITION, AS A MATTER OF POLICY WE HAVE NO INTEREST IN AN ASSISTANCE PROGRAM. ADDIS DOES NOT PROVIDE THE KIND OF POLITICAL AND ECONOMIC SYSTEM THAT WILL ALLOW DEVELOPMENT PROJECTS TO BE EFFECTIVE.

-- FOR THESE REASONS, USAID EFFORTS IN ETHIOPIA ARE RESTRICTED TO HUMANITARIAN EFFORTS ADMINISTERED BY PRIVATE VOLUNTARY ORGANIZATIONS. WHILE WE SUPPLY MILLIONS OF DOLLARS IN FOOD RELIEF EACH YEAR, THE USG WOULD BE NEITHER WILLING NOR ABLE TO UNDERWRITE GOI DEVELOPMENT ASSISTANCE PROJECTS IN ETHIOPIA. WE DISCOURAGE OTHER DONORS AS WELL.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

728

תאריך : 02.12.89

נכנס

בלמס

חוזם: 12,728

אל: המשרד

יעדים: ווש/26, מצב/110

מ-: בוסטון, נר: 3, תא: 011289, זח: 1200, דח: ר, סג: בל

תח: גס: צפא

נד: 8

בלמס/רגיל

אל : מצפ'א, הסברה, וושינגטון

דע : פלג, אטינגר, ממ'ד.

מאת : הקונכ'ל, בוסטון.

יחסי מזרח - מערב וישראל בדעת הקהל.

1. להפשרה הבינגושית הממלאת את דפי העתונים כאן משמעות גם ביחס למעמדנו בתקשורת ובדעת הקהל.

בשיחות ובתדרוכים בתקשורת, בקהילה היהודית ובצבור הרחב עולה השאלה ביחס למשמעות ההפשרה בהקשר המז'ת.

הטיעון הנפוץ יותר הינו כי בעידן בו העימות מזרח-מערב מתמתן חל פיחות בערך שהיה בעבר לברית האיסטרטגית

ארה"ב-ישראל ולמעמד ישראל כמבצר נגד נטית ההתפשטות האזורית של בריה'מ.

פועל יוצא של הטיעון הינו השאלה האם לאור התפתחויות אלו יש הצדקה לסיוע האמריקני לישראל בהיקפו הנוכחי

או שניתן לקצץ בו מיידית או בהדרגה. השאלה מקבלת משנה תוקף הן על רקע הצפיה לסיוע אמריקני למדינות

מזא'ר מחד והקיצוץ הצפוי בתקציבי בטחון אמריקנים מאידך והן באוירת הקיצוצים בתכניות רווחה במדינת

מסצ'וסטס, על כל המשמעויות הפוליטיות המקומיות שיש לכך.

2. באופן פרדוקסלי אף להידוק היחסים הצפוי ישראל

בריה'מ והצפיה לחידוש יחסים דיפלומטים השלכה בתחום

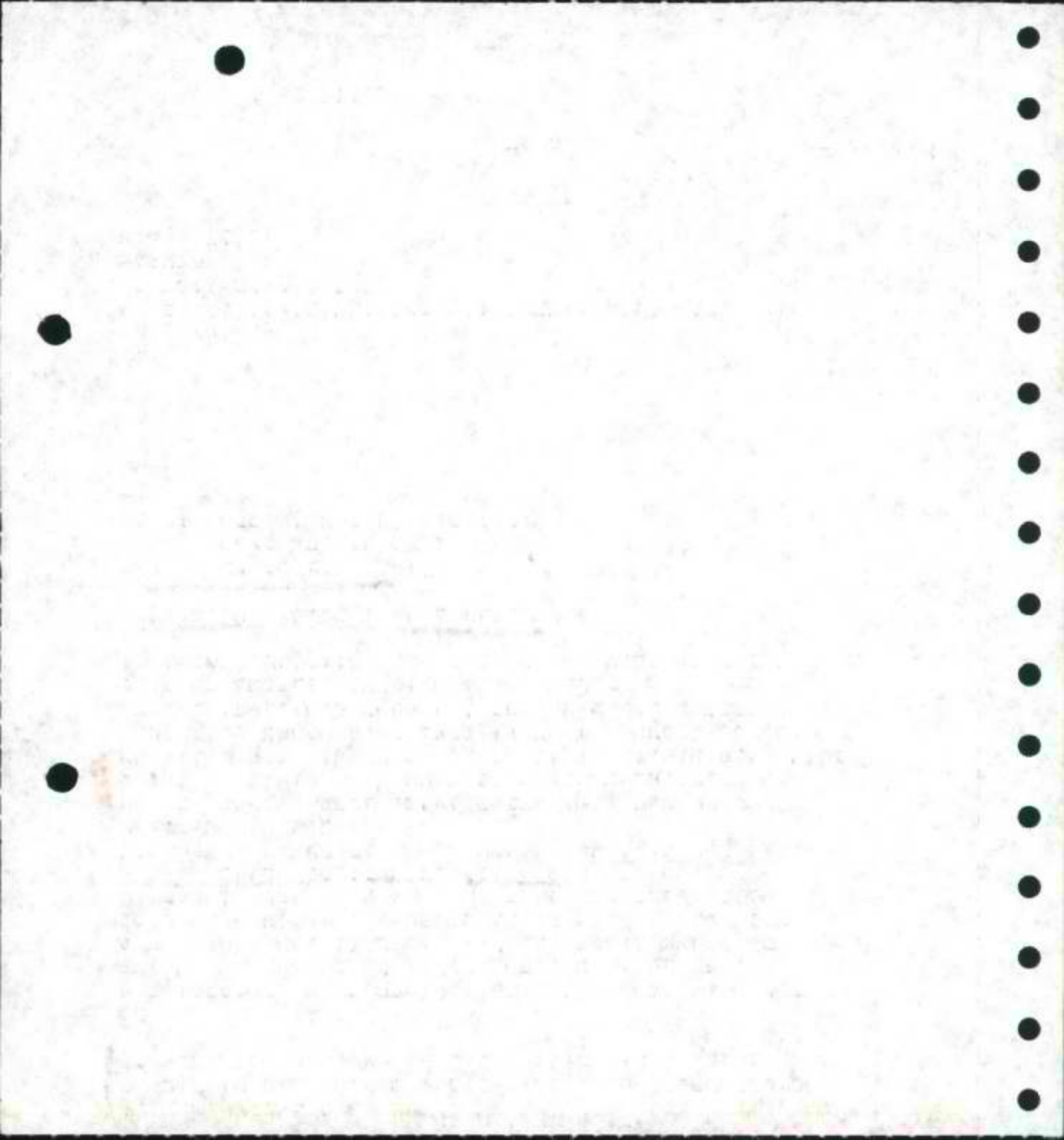
זה. יש המעריכים כי בהדקה את יחסיה עם בריה'מ נעה

✓ אלה

827

6406

38667 ועל תועד בעד' ער 38667



משרד החוץ-מחלקת הקשר

1 ישראל במידת מה על הציר ארה"ב-בריה"מ בכוון התרחקות
מארה"ב ואף דבר זה משפיע על ראייתם את נושא הסיוע.

3. כיוון שגם במרכיב התמיכה בישראל על בסיס הערכה המשותפת
(דמוקרטיה, זכויות אדם) חלה שחיקה בשנתיים האחרונות
מחייב אותנו השינוי בזירה העולמית לשנוי וחידוד המסר
ההסברתי שלנו. אנו נשאלים פחות ופחות על הארועים
בשטחים, אש"פ וכו' ויותר בשאלות מזרח-מערב והמז'ת.
מבחינות רבות אף נוה לנו להעביר הדגש לתחום זה.

4. נעריך מחשבות והצעות בתחום התכני כמו כן אנו זקוקים
לתדרוך מעודכן ומקיף בתחום הסיוע האמריקני ובמיוחד
כמה דולרים ממנו חוזרים לארה"ב (רכש, תעסוקה) וספציפית
לאזור ניו-אינגלנד.
בהקשר זה ראוי שתדרוכי הסברה השוטפים יביאו בחשבון
את הלכי הרוח בתחום זה ויתמקדו פחות בארועים שוטפים
בשטחים ויותר בהקשרים שצויינו לעיל כדי שיהיו רלבנטיים
יותר לסדר היום המדיני-הסברתי כאן.

יעקב לוי.

מג

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה, ר/מרכז,
ממד, גוברין, מזאר, סולטן, מזתיים, מוסד/מחקר

